ISSN 1725-5201

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 135

Izdevums latviešu valodā

53. sējums

2010. gada 26. maijs

Informācija un paziņojumi

Paziņojums Nr. | Saturs | Lappuse

II *Informācija*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Komisija

2010/C 135/01 Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju (Lieta COMP/M.5816 – *Oaktree/Aleris*) [1] 1

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Padome

2010/C 135/02 Padomes secinājumi (2010. gada 11. maijā) par izglītības un apmācības sociālo dimensiju 2

2010/C 135/03 Padomes secinājumi (2010. gada 11. maijā) par prasmēm, atbalstot mūžizglītību un ierosmi par jaunām darba vietām paredzētām jaunām iemaņām 8

2010/C 135/04 Padomes secinājumi (2010. gada 11. maijā) par augstākās izglītības starptautisko aspektu izvēršanu 12

LV

Cena: EUR 3

[1] Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lappusē)

Paziņojums Nr. Saturs *(turpinājums)* Lappuse

2010/C 135/05 Padomes secinājumi (2010. gada 10. maijā) par kultūras ieguldījumu vietējā un reģionālajā attīstībā 15

Eiropas Komisija

2010/C 135/06 Euro maiņas kurss 19

2010/C 135/07 Euro maiņas kurss 20

V *Atzinumi*

ADMINISTRATĪVAS PROCEDŪRAS

Eiropas Komisija

2010/C 135/08 Uzaicinājums iesniegt priekšlikumus – MOVE/SUB/01-2010 par ceļu satiksmes drošību un iekšējo tirgu: iekšējo ūdensceļu transports 21

PROCEDŪRAS, KAS SAISTĪTAS AR KOPĒJĀS TIRDZNIECĪBAS POLITIKAS ĪSTENOŠANU

Eiropas Komisija

2010/C 135/09 Paziņojums par dažu antidempinga pasākumu termiņa beigšanos 22

CITI TIESĪBU AKTI

Eiropas Komisija

2010/C 135/10 Paziņojums *Nayif Bin-Muhammad al-Qahtani* un *Qasim Yahaya Mahdi al-Rimi* ievērībai, kuri ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 450/2010 ir iekļauti sarakstā, kas minēts 2., 3. un 7. pantā Padomes Regulā (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban* 23

LV

(Turpinājums aizmugurējā vāka iekšpusē)

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

Iebildumu necelšana pret paziņoto koncentrāciju

(Lieta COMP/M.5816 – *Oaktree*/*Aleris*)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2010/C 135/01)

Komisija 2010. gada 18. maijā nolēma neiebilst pret iepriekš minēto paziņoto koncentrāciju un atzīt to par saderīgu ar kopējo tirgu. Šis lēmums pamatots ar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Pilns lēmuma teksts ir pieejams tikai angļu valodā, un to publicēs pēc tam, kad no teksta būs izņemta visa komercnoslēpumus saturošā informācija. Lēmums būs pieejams:

— Komisijas konkurences tīmekļa vietnes uzņēmumu apvienošanos sadaļā (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Šajā tīmekļa vietnē ir pieejamas dažādas individuālo apvienošanās lēmumu meklēšanas iespējas, tostarp meklēšana pēc sabiedrības nosaukuma, lietas numura, datuma un nozaru kodiem,

— elektroniskā veidā *EUR-Lex* tīmekļa vietnē (http://eur-lex.europa.eu/lv/index.htm) ar dokumenta numuru 32010M5816. *EUR-Lex* piedāvā tiešsaistes piekļuvi Eiropas Kopienu tiesību aktiem.

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

PADOME

Padomes secinājumi (2010. gada 11. maijā) par izglītības un apmācības sociālo dimensiju

(2010/C 135/02)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ŅEMOT VĒRĀ:

1. Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumus (2006. gada 14. novembris) par efektivitāti un vienlīdzīgumu izglītībā un mācībās [1], kuros dalībvalstis tika aicinātas nodrošināt vienlīdzīgumu izglītības un mācību sistēmās, kuru mērķis ir nodrošināt iespējas, piekļuvi, zināšanu apguvi un rezultātus neatkarīgi no sociāli ekonomiskās izcelsmes un citiem faktoriem, kuri var būt par cēloni nepietiekamai izglītībai.

2. Eiropas Parlamenta un Padomes ieteikumu (2006. gada 18. decembris) par pamatprasmēm mūžizglītībā [2], kurā uzsvērts, cik svarīgi ir attīstīt to, lai visiem nodrošinātu pamatprasmes, kā arī pienācīgi nodrošinātu pamatprasmes tiem, kuriem nepietiekamas izglītības dēļ vajadzīgs īpašs atbalsts, lai tie varētu realizēt savas spējas izglītībā.

3. Padomes Rezolūciju (2007. gada 15. novembris) par jaunām iemaņām jaunām darba vietām [3], kurā uzsvērts tas, ka ir jāprognozē vajadzības pēc iemaņām un jāpaaugstina vispārējais prasmju līmenis, galveno prioritāti piešķirot tādu cilvēku izglītībai un apmācībai, kuri ir mazkvalificēti un kuriem draud saimnieciska un sociāla atstumtība.

4. Padomes Rezolūciju (2007. gada 23. novembris) par universitāšu modernizāciju, lai veicinātu Eiropas konkurētspēju pasaules zināšanu ekonomikā [4], kurā atkārtoti pausts, ka svarīgi ir palielināt mūžizglītības iespējas, uzlabot augstākās izglītības pieejamību "netradicionālajiem" un pieaugušajiem studentiem un veicināt universitāšu darbības, kas saistītas ar mūžizglītību.

5. Padomes secinājumus (2008. gada 22. maijs) par mācībām pieaugušajiem [5], kuros uzsvērta vajadzība paaugstināt prasmju līmeni joprojām nozīmīgam skaitam mazkvalificētu darba ņēmēju, un norādīts, ka pieaugušo izglītība veicina sociālo kohēziju un saimniecisko attīstību.

6. Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1098/2008/EK (2008. gada 22. oktobris) par Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību (2010. gads) [6], kurā pausts, ka tādu pamatprasmju un pamatkvalifikāciju trūkums, kuras būtu pielāgotas darba tirgus vajadzībām, arī ir būtisks šķērslis, lai iekļautos sabiedrībā.

7. Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumus (2008. gada 21. novembris) par turpmākām prioritātēm ciešākai sadarbībai profesionālās izglītības un apmācības (PIA) jomā Eiropā [7], kuros uzsvērts, ka PIA ne tikai sekmē konkurētspēju, uzņēmumu rādītājus un jauninājumus globalizētā ekonomikā, bet arī vienlīdzību, kohēziju, personisko izaugsmi un pilsonisko aktivitāti, un ka tās pievilcība būtu jāveicina visās mērķa grupās.

[1] OV C 298, 8.12.2006., 3. lpp.
[2] OV L 394, 30.12.2006., 10. lpp.
[3] OV C 290, 4.12.2007., 1. lpp.
[4] Dok. 16096/1/07 REV 1.
[5] OV C 140, 6.6.2008., 10. lpp.
[6] OV L 298, 7.11.2008., 20. lpp.
[7] OV C 18, 24.1.2009., 6. lpp.

8. Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumus (2008. gada 21. novembris): Sagatavot jauniešus 21. gadsimtam – programma Eiropas sadarbībai skolu jomā ([8]), kuros pausts aicinājums dalībvalstīm nodrošināt pieeju augstas kvalitātes izglītības iespējām un pakalpojumiem, it īpaši bērniem un jauniešiem, kas personisku, sociālu, kultūras un/vai ekonomisku apstākļu dēļ ir neizdevīgā stāvoklī.

9. Padomes secinājumus (2009. gada 26. novembris) par migrantu izcelsmes bērnu izglītību ([9]), kuros aicina dalībvalstis attiecīgajā atbildības līmenī – vietējā, reģionālā vai valsts – veikt pienācīgus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka visiem bērniem tiek piedāvātas taisnīgas un vienlīdzīgas iespējas, kā arī vajadzīgais atbalsts, lai viņi, neatkarīgi no izcelsmes, varētu pilnībā īstenot savu potenciālu.

10. Padomes Rezolūciju (2009. gada 27. novembris) par atjauninātu regulējumu Eiropas sadarbībai jaunatnes jomā (2010–2018) ([10]), kurā aicināja dalībvalstis nodrošināt, lai jauniešiem dotu vienādu pieeju patiesi kvalitatīvai jebkura līmeņa izglītībai un praktiskām mācībām, un vērst plašumā formālas izglītības un neformālas mācīšanās saikni.

UN ĪPAŠI ŅEMOT VĒRĀ:

Padomes secinājumus (2009. gada 12. maijs) par stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā ("ET 2020") ([11]), kuros ir noteikts, ka viens no sistēmas četriem stratēģiskiem mērķiem ir veicināt taisnīgumu, sociālo kohēziju un pilsonisko aktivitāti, un definēti pieci Eiropas vidējo rādītāju atsauces līmeņi ("Eiropas kritēriji"), kuros arī liels uzsvars ir likts uz vienlīdzīguma nodrošināšanu,

UN ŅEMOT VĒRĀ:

Konferenci "Iekļaujoša izglītība – veids, kā veicināt sociālu kohēziju", kas 2010. gada marts 11. un 12. martā notika Madridē.

ŅEMOT VĒRĀ, KA:

Izglītības un apmācību sistēmās ES ir jānodrošina gan taisnīgums, gan augsta kvalitāte. Uzlabot izglītības līmeni un nodrošināt, lai ikviens apgūtu pamatprasmes – tie ir izšķiroši elementi ne tikai ekonomiskajā izaugsmē un konkurētspējā, bet arī nabadzības izskaušanā un sociālās iekļaušanas veicināšanā.

Ar izglītību un apmācībām sociālai iekļaušanai būtu jānodrošina vienlīdzīgas iespējas piekļūt kvalitatīvai izglītībai, kā arī taisnīgums attieksmē, tostarp pielāgojoties individuālām vajadzībām. Tāpat sociālai iekļaušanai būtu jāsniedz vienlīdzīgas iespējas labāko rezultātu sasniegšanai, cenšoties visiem nodrošināt pamatprasmju augstāko līmeni.

APZINOTIES, KA:

Izglītības un apmācības sistēmas sniedz būtisku ieguldījumu sociālās kohēzijas, pilsoniskās aktivitātes un personiskās izaugsmes sekmēšanā Eiropas sabiedrībās. Šīs sistēmas spēj veicināt augšupejošu sociālu mobilitāti un lauzt nabadzības apli, sociāli nelabvēlīgo stāvokli un atstumtību. Šo sistēmu nozīmi varētu vēl vairāk pastiprināt, tās pielāgojot pilsoņu izcelsmes daudzveidībai – kultūras bagātībām, apgūtajām zināšanām un prasmēm, apmācības vajadzībām.

Izglītība nav ne vienīgais sociālās atstumtības cēlonis, ne vienīgais risinājums. Maz ticams, ka ar pasākumiem izglītības jomā vien varēs novērst daudzās nelabvēlīgās situācijas radītās sekas, un tāpēc ir vajadzīgas starpnozaru pieejas, kurās var šādus pasākumus saistīt ar plašākām sociālās un ekonomiskās politikas jomām.

Starptautiskās konkurētspējas palielināšanai ir vajadzīgas augsta līmeņa profesionālas prasmes kopā ar spēju veidot, radīt un strādāt vidē, kur ir kultūru un valodu daudzveidība. Līdz ar grūtībām demogrāfijas jomā ir vēl svarīgāk, lai ar izglītības un apmācības sistēmām celtu vispārējo izglītības ieguves līmeni, vienlaikus nodrošinot, lai visi iedzīvotāji – jaunieši un pieaugušie – neskatoties uz viņu sociālajiem, ekonomiskajiem vai personīgajiem apstākļiem, varētu dzīves laikā attīstīt savas spējas. Šajā sakarībā īpaša uzmanība būtu jāpievērš personām ar īpašām izglītības vajadzībām, kā arī migrantu izcelsmes personu un romu kopienas pārstāvju vajadzībām.

Tā kā ekonomiskās krīzes sociālās sekas turpina attīstīties un sakarā ar Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību (2010. gads) ([12]) ir skaidrs, ka lejupslīde ir smagi skārusi vismazāk aizsargātos, vienlaikus apdraudot budžeta pasākumus, kas paredzēti šīm grupām.

([8]) OV C 319, 13.12.2008., 20. lpp.
([9]) OV C 301, 11.12.2009., 5. lpp.
([10]) OV C 311, 19.12.2009., 1. lpp.
([11]) OV C 119, 28.5.2009., 2. lpp.
([12]) Skat. 6. atsauci.

ATZĪST, KA:

Lai Eiropa konkurētu un attīstītos kā uz zināšanām balstīta ekonomika, kurā ir nodrošināts stabils un augsts nodarbinātības un pastiprinātas sociālās kohēzijas līmenis – kā tas paredzēts Eiropas 2020. gada stratēģijā –, izšķiroša nozīme ir izglītībai un apmācībai mūžizglītības perspektīvā. Tas, ka, pateicoties mūžizglītības sistēmai, tiks nodrošināta pamatprasmju apguve visiem iedzīvotājiem, būtiski uzlabos pilsoņu nodarbinātības iespējas, sociālo iekļaušanu un personīgo izaugsmi.

Saistībā ar Eiropas kritērijiem, par kuriem vienojās saskaņā ar stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā ("ET 2020"), ir steidzami jāsamazina to personu skaits, kurām ir slikti panākumi pamatprasmju apgūšanā, jo īpaši lasīšanā (pašreizējie dati liecina, ka vidēji viens no četriem bērniem neprot labi lasīt un rakstīt), jāturpina samazināt to personu skaits, kuras priekšlaicīgi pamet izglītību un apmācību, jāpalielina dalība agrīnā pirmsskolas izglītībā un aprūpē, jāpalielina jauniešu skaits, kuri ieguvuši augstskolas līmeņa izglītību, kā arī jāpalielina pieaugušo līdzdalība mūžizglītībā. Šādas vajadzības ir īpaši skaudras personām, kas nāk no nelabvēlīgas vides, kuras saskaņā ar statistikas datiem parasti uzrāda ievērojami sliktākus rezultātus attiecībā uz katru kritēriju. Vienīgi risinot to personu vajadzības, kas ir pakļautas sociālās atstumtības riskam, varēs sekmīgi sasniegt minētās stratēģiskās sistēmas mērķus.

UZSKATA, KA:

Atšķirības, kādas dalībvalstīs pastāv attiecībā uz sociālo iekļaušanu, norāda, ka vēl aizvien ir ļoti daudz darāmā, lai mazinātu nevienlīdzību un atstumtību ES; to var paveikt, veicot strukturālas izmaiņas un sniedzot papildu atbalstu audzēkņiem, kuri ir pakļauti sociālās atstumtības riskam. Taisnīgums un izcilība ir nevis savstarpēji izslēdzoši, bet gan papildinoši elementi, un pēc tiem būtu jātiecas gan valsts, gan Eiropas mērogā. Lai arī katras dalībvalsts situācija ir atšķirīga, Eiropas sadarbība var palīdzēt noteikt veidus, kā sekmēt sociālo iekļaušanu un taisnīgumu, vienlaikus nemazinot izcilību.

Sociālās iekļaušanas veicināšanas spēcīgi dzinējspēki var būt sistēmas, ar kurām uztur augstus kvalitātes standartus visiem un stiprina atbildību, kas sekmē personalizētas, aptverošas pieejas, ar kurām atbalsta agrīnu iejaukšanos un kuras īpaši paredzētas audzēkņiem, kas nonākuši nelabvēlīgā situācijā.

Lai veicinātu vienlīdzīgu piekļuvi izglītībai, būtiska nozīme – īpaši augstākajā izglītībā – var būt studentu atbalsta sistēmām, piemēram, stipendijām, kredītiem un papildu nefinansiāliem labumiem. Ņemot vērā palielināto spiedienu, kas pastāv attiecībā uz izglītībai paredzētiem finanšu līdzekļiem, svarīgi būs panākt uzlabotu valsts ieguldījuma efektivitāti; dažādu finansēšanas sistēmu struktūras un ietekmes analīze var palīdzēt izdarīt pareizo izvēli.

TĀPAT UZSKATA, KA:

Agrīnās un skolas izglītības jomā:

1. Dalība kvalitatīvā agrīnā pirmsskolas izglītībā un aprūpē, kurā strādā augsti kvalificēts personāls un tiek nodrošināta pienācīga bērnu un personāla proporcija, rada pozitīvus rezultātus visiem bērniem un rada vislielākos ieguvumus tiem, kuri atrodas visnelabvēlīgākajā situācijā. Pienācīgu stimulu un atbalsta nodrošināšana un to pielāgošana vajadzībām, kā arī pieejamības palielināšana var paplašināt to bērnu dalību, kas nāk no nelabvēlīgas vides ([13]).

2. Viens no sociālās iekļaušanas efektīvākajiem veicināšanas veidiem ir ļoti kvalitatīvas izglītības nodrošināšana, kas sniedz pamatprasmes visiem. Papildu atbalsts ir nepieciešams skolām, kurās ir proporcionāli liels skaits skolēnu no nelabvēlīgas vides.

3. Lai sekmīgi novērstu priekšlaicīgu mācību pamešanu, vietējā, reģionālā un valsts līmenī ir jāuzlabo zināšanas par grupām, kurām draud priekšlaicīga skolas pamešana (piemēram, personīgu vai sociālu un ekonomisku apstākļu dēļ, vai saistībā ar grūtībām mācīšanās procesā), un jāattīsta sistēmas, lai jau agrīnā posmā apzinātu personas, kurām draud šāda iespējamība. Būtu jāīsteno visaptverošas starpnozaru stratēģijas, kas piedāvā virkni skolām paredzētus un sistēmiskus politikas pasākumus, kuros noteikti dažādi faktori, kas izraisa priekšlaicīgu mācību pamešanu. Individuāls atbalsts riska grupas skolēniem var ietvert individualizētu zināšanu sniegšanu, konsultācijas, mācīšanas paņēmienu un privātas apmācības sistēmas, atbalstu dzīves apstākļu uzlabošanai un pēcstundu mācību nodarbību nodrošināšanu.

4. Katras izglītības iestādes līmenī sociālās iekļaušanas stratēģijām ir vajadzīga spēcīga vadība, sistemātiska rezultātu un kvalitātes pārraudzība, inovatīva kvalitatīva pasniegšana, kuru sekmē piemērota skolotāju apmācība, iespēju došana un motivācija, sadarbība ar citiem nozares speciālistiem un atbilstīgu resursu nodrošināšana. Lai sniegtu integrētāku palīdzību trūcīgiem audzēkņiem, ir nepieciešama sadarbība ar vecākiem un ieinteresētajām personām dzīvesvietā, piemēram, tādās jomās kā neformālas izglītības un ikdienējas izglītošanās pasākumi pēc skolas.

([13]) Šajā tekstā jēdziens "nelabvēlīga vide" attiecīgā gadījumā attiecas arī uz audzēkņiem ar īpašām vajadzībām izglītībā.

5. Visi skolēni gūst labumu no tādu nosacījumu izveidošanas, kas nepieciešami veiksmīgai to audzēkņu iekļaušanai, kuriem ir īpašas vajadzības. Daži no veidiem, kā paaugstināt vispārējo kvalitātes līmeni, ir pastiprināti izmantot personalizētas pieejas, tostarp personalizētus mācību plānus un izvērtējumus, lai atbalstītu mācību procesu, sniegt skolotājiem iemaņas darboties daudzveidīgā vidē un gūt no tā labumu, veicināt uz sadarbību balstītu pasniegšanu un mācīšanos, kā arī paplašināt piekļuves un piedalīšanās iespējas.

Profesionālās izglītības un apmācības jomā:

— Daudzveidīgs profesionālās izglītības piedāvājums, kurā uzsvars vairāk likts uz pamatprasmēm, tostarp transversālām prasmēm, var personām sniegt ļoti vajadzīgās iespējas uzlabot kvalifikācijas un tādējādi piekļūt darba tirgum. Nelabvēlīgā situācijā esošu grupu gadījumā profesionālās izglītības un apmācības nozīmīgumu var paaugstināt, pielāgojot to individuālām vajadzībām, stiprinot ievirzi un konsultācijas, apzinot iepriekšējo zināšanu dažādos veidus un veicinot dažādu apmācības sistēmu ieviešanu darba vietā. Profesionālās izglītības un apmācības tālākizglītībā aizvien vairāk iesaistīt mazkvalificētas personas – tas ir izšķirošs elements, lai īstenotu aktīvu iekļaušanas pieeju un samazinātu bezdarba līmeni industriālu pārmaiņu gadījumā.

Augstākās izglītības jomā:

1. Lai studentos no nelabvēlīgas vides radītu vēlmi un palielinātu piekļuvi augstākai izglītībai, ir jāstiprina finanšu atbalsta shēmas un citi stimuli un jāuzlabo to piedāvājums. Dalības līmeni attiecībā uz tām personām, kuras nevar atļauties maksāt par augstāko izglītību, var sekmīgi palielināt pieejami, adekvāti un pārnesami studentu kredīti, kā arī no ienākumiem atkarīgi aizdevumi.

2. Elastīgāki un daudzveidīgāki mācīšanās veidi, piemēram, iepriekšējo zināšanu atzīšana, daļēja laika izglītība un tālmācības, var palīdzēt apvienot augstāko izglītību ar darba vai ģimenes pienākumiem un veicināt plašāku dalību. Nelabvēlīgā situācijā nonākušu audzēkņu absolvēšanas līmeni var uzlabot ar īstenošanas pasākumu palīdzību, kuru mērķis ir uzraudzīt un palielināt studentu mācību turpināšanas līmeni augstākajā izglītībā, sniegt individuālu atbalstu, kā arī veicināt virzību, darbaudzināšanu un prasmju apgūšanu, jo īpaši pirmajos universitātes gados.

3. Ir vajadzīgi konkrēti centieni, sevišķi attiecībā uz finansējumu, lai nodrošinātu, ka pilnībā tiek ņemtas vērā to nelabvēlīgā situācijā esošu studentu vajadzības, kuri bieži nevar gūt labumu no pieejamās mobilitātes shēmas.

4. Cīņu pret nevienlīdzību, nabadzību un sociālo atstumtību var stiprināt, apzinoties, ka augtākās izglītības iestādes uzņemas "sociālo atbildību" (*social responsiblity*) par to, lai zināšanu radītie ieguvumi nonāktu atpakaļ sabiedrībā, kā arī par to, lai zināšanas darītu pieejamas plašākai sabiedrībai – gan vietējā, gan pasaules mērogā, kā arī par to, lai reaģētu uz sociālām vajadzībām.

5. Augstākās izglītības iestādes var rīkoties sociāli atbildīgi, arī atvēlot savus resursus pieaugušo apmācībai un ikdienējai un neformālai apmācībai, stiprinot pētījumu veikšanu par sociālo atstumtību, sekmējot inovācijas un atjauninot izglītības resursus un metodoloģiju.

Pieaugušo izglītības jomā:

1. Piekļuves paplašināšana pieaugušo izglītībai var radīt jaunas aktīvas iekļaušanas un pastiprinātas sociālās līdzdalības iespējas, īpaši mazkvalificētām personām, bezdarbniekiem, pieaugušiem ar īpašām vajadzībām, gados vecākiem cilvēkiem un migrantiem. Lai veicinātu sociālo integrāciju, kā arī uzlabotu migrantu pamatprasmes un nodarbinātības iespējas, izšķiroša nozīme ir arī uzņēmējas valsts valodas vai valodu apguvei.

2. Lai sniegtu iespējas nelabvēlīgā situācijā esošajiem un personām, kas atrodas riska grupās, būtiska ir pieaugušo izglītība, ko piedāvā dažādās vietās un iesaistot vairākas ieinteresētās personas (tostarp valsts un privātās nozares, augstākās izglītības iestādes, vietējās kopienas un nevalstiskās organizācijas (NVO)) un kas aptver arī mācīšanos personiskos, pilsoniskos, sabiedrības un ar nodarbinātību saistītos nolūkos. Īpaši attiecībā uz mācīšanos ar nodarbinātību saistītos nolūkos uzņēmumi var parādīt savu korporatīvo sociālo atbildību, sekmīgāk paredzot strukturālas izmaiņas un nodrošinot pārkvalificēšanās iespējas.

3. Starppaaudžu mācīšanās potenciālu var pētīt kā veidu zināšanu un pieredzes apmaiņai, kā arī veidu saziņas un saliedētības veicināšanai starp jaunākām un vecākām paaudzēm, aizvien lielākas "digitālās plaisas" (*digital divide*) pārvarēšanai un sociālās atstumtības mazināšanai.

Saistībā ar mūžizglītības perspektīvu:

— Izglītības un apmācības sistēmas ar elastīgiem izglītības iegūšanas veidiem, kuras piedāvā mācīšanās iespējas cik iespējams ilgu laiku un kuras neved "strupceļā" ("dead ends"), palīdz izkļūt no nelabvēlīgas vides. Tās arī palīdz izvairīties no marginalizācijas sociālekonomiskā un kultūras ziņā un

no bremzējoša ambīciju trūkuma. Mūžilga karjeras atbalsta nodrošināšana un iegūto prasmju apstiprināšana, tostarp iepriekšējo zināšanu un pieredzes atzīšana, uzņemšanas modeļu dažādošana visos izglītības un apmācības līmeņos, tostarp augstākajā un pieaugušo izglītībā, un lielākas uzmanības pievēršana mācību vides kvalitātei un pievilcībai var veicināt studentu pārejas. Ir vajadzīgi inovatīvi konsultāciju sniegšanas veidi un sadarbība ar citiem sociāliem dienestiem un pilsonisko sabiedrību, lai sasniegtu tās nelabvēlīgā situācijā esošās grupas, kurām nav pieejamas izglītības un apmācības sistēmas.

ATTIECĪGI AICINA DALĪBVALSTIS:

Agrīnās un skolas izglītības jomā:

1. Nodrošināt plašāku piekļuvi kvalitatīvai agrīnai pirmsskolas izglītībai un aprūpei, lai visiem bērniem – it īpaši no nelabvēlīgas vides vai ar īpašām mācīšanās vajadzībām – sniegtu drošu mācību procesa sākumu, kā arī lai palielinātu motivāciju mācīties.

2. Uzlabot mācību kvalitāti skolās un samazināt atšķirības starp skolām un to mācību procesos, ar mērķi vērsties pret iespējamu marginalizāciju sociālekonomiskā vai kultūras ziņā.

3. Īpašu uzmanību pievērst pamatprasmju apguvei, jo īpaši lasīšanā un matemātikā, un bērniem, kas nāk no migrantu vides – valodu apguvei.

4. Veicināt tīkla darbības starp skolām, lai dalītos pieredzē un labas prakses paraugos.

5. Balstoties uz agrīnas brīdināšanas sistēmām, ar kuru palīdzību nosaka skolēnus riska grupā, pastiprināt centienus, lai novērstu priekšlaicīgu skolas pamešanu; veicināt skolu mērogā izvēršamas stratēģijas, kas vērstas uz sociālo iekļaušanu, kvalitāti un kuras papildina ar piemērotu vadību un skolotāju apmācību mūžizglītības perspektīvā.

6. Attīstīt personalizētākas pieejas un sistemātiskus atbildes pasākumus, lai palīdzētu visiem skolēniem, kā arī nodrošināt papildu palīdzību skolēniem, kas nāk no nelabvēlīgas vides vai kuriem ir īpašas vajadzības.

7. Paaugstināt skolas izglītības nozīmi, lai palielinātu skolēnu centienus un sekmētu ne tikai spējas mācīties, bet arī motivāciju mācīties.

8. Padarīt skolotāja profesiju pievilcīgāku, nodrošināt attiecīgu profesionālu apmācību uz vietas un stingru skolas vadības procesu.

9. Nodrošināt, lai skolas būtu vairāk atbildīgas plašākas sabiedrības priekšā, stiprināt partnerību starp skolām un vecākiem, uzņēmumiem un vietējām kopienām, kā arī turpināt integrēt formālās un neformālās darbības.

10. Veicināt veiksmīgas iekļaujošas izglītības pieejas attiecībā uz visiem skolēniem, tostarp – studentiem ar īpašām vajadzībām, veidojot skolas par mācību kopienām, kur tiek kopta iekļautības un savstarpēja atbalsta gaisotne un kur visu skolēnu talanti tiek novērtēti. Izvērtēt šādu pieeju ietekmi, jo īpaši – nolūkā paaugstināt audzēkņu ar īpašām vajadzībām piekļuves iespējas un absolvēšanas rādītājus visos izglītības sistēmas līmeņos.

Profesionālās izglītības un apmācības jomā:

1. Stiprināt pamatprasmju apguvi, tostarp ar profesionālās izglītības un programmu palīdzību, un labāk risināt to studentu vajadzības, kas ir nelabvēlīgā situācijā.

2. Turpināt attīstīt PIA piedāvājumu, kas studējošajiem ļauj izstrādāt individuālus mācīšanās veidus.

3. Tiekties nodrošināt, lai PIA sistēmas tiktu pienācīgi iekļautas vispārējās izglītības un apmācības sistēmās, tostarp elastīgos mācīšanās veidos, ar kuru palīdzību studējošie pārvietojas no vienas nozares uz citu un uz nodarbinātību.

4. Stiprināt vadības un konsultāciju sniegšanas darbības un attiecīgu skolotāju apmācību, lai atbalstītu studentu karjeras izvēles un pāreju uz citu izglītības veidu vai no izglītības sistēmas uz nodarbinātību. Tas ir īpaši svarīgi, lai nodrošinātu to studentu sekmīgu integrāciju darba tirgū, kuriem ir īpašas vajadzības, kā arī viņu iekļaušanos.

Augstākās izglītības jomā:

1. Veicināt paplašinātu piekļuvi, piemēram, stiprinot studentiem paredzētas finansiāla atbalsta shēmas un izmantojot elastīgus un daudzveidīgus mācīšanās veidus.

2. Izstrādāt politiku, lai palielinātu absolventu skaitu augstākajā izglītībā, tostarp stiprinot individuālu atbalstu, konsultāciju sniegšanu un nodrošinot studentiem darbaudzināšanu.

3. Turpināt novērst šķēršļus attiecībā uz mācību mobilitāti un paplašināt tās iespējas un uzlabot tās kvalitāti, tostarp sniedzot pienācīgus stimulus to studentu mobilitātei, kas nāk no nelabvēlīgas vides.

4. Sekmēt īpašas programmas pieaugušajiem studentiem un citiem "netradicionālajiem" studējošiem.

Pieaugušo izglītības jomā:

1. Stiprināt politiku, lai profesionālā ziņā mazkvalificētas personas, bezdarbnieki un vajadzības gadījumā pilsoņi no migrantu vides varētu iegūt kvalifikāciju vai attīstīt savas prasmes tālāk ("vienu soli tālāk" – "one step up") un paplašināt iespēju gados jauniem pieaugušiem iegūt "otrās iespējas izglītību".

2. Veicināt pasākumus, lai nodrošinātu, ka visiem ir pieeja pamatprasmēm un pamatkompetencēm, kas vajadzīgas, lai dzīvotu un mācītos zināšanu sabiedrībā, jo īpaši – lasītprasmei un zināšanām informātikas un komunikāciju tehnoloģijā (IKT).

Un kopumā – stiprināt izglītības un apmācības sistēmas sociālo dimensiju:

1. Palielinot izglītības iegūšanas veidu elastīgumu un atvērtību, novēršot šķēršļus attiecībā uz dalību un mobilitāti dažādu izglītības un apmācības sistēmu ietvaros un starp tām.

2. Veidojot ciešākas saiknes starp izglītības jomu un darba pasauli un plašāku sabiedrību, lai stiprinātu nodarbinātības iespējas un aktīvu pilsoniskumu.

3. Izveidojot sistēmas iepriekšējo zināšanu apstiprināšanai un atzīšanai, tostarp ikdienējās un neformālās mācībās, un palielinot mūžilga karjeras atbalsta izmantošanu nelabvēlīgā situācijā esošu studējošo un mazkvalificētu studējošo vidū.

4. Izvērtējot finansiāla atbalsta pasākumu ietekmi un efektivitāti, kuri paredzēti nelabvēlīgā situācijā esošiem studējošajiem, kā arī izglītības sistēmu un struktūru ietekmi uz nelabvēlīgā situācijā esošiem studējošajiem.

5. Apsverot datu apkopošanu par rezultātiem, rādītājiem attiecībā uz skolu nepabeigušajiem un par studējošo sociālekonomisko izcelsmi, jo īpaši profesionālajā izglītībā un apmācībā, augstākajā izglītībā un pieaugušo izglītībā.

6. Apsverot iespēju izstrādāt kvantitatīvus mērķus sociālās iekļaušanas jomā ar izglītības palīdzību, kas ir piemēroti situācijai katrā dalībvalstī.

7. Apsverot iespēju attīstīt integrētu pieeju šiem mērķiem saskaņā ar citām politikas jomām.

8. Atvēlot pietiekamus resursus nelabvēlīgā situācijā esošiem skolēniem un skolām un, attiecīgā gadījumā, paplašināt Eiropas Sociālā fonda un Eiropas Reģionālās attīstības fonda izmantošanu, lai ar izglītības palīdzību samazinātu sociālo atstumtību.

ATTIECĪGI AICINA DALĪBVALSTIS UN KOMISIJU:

1. Turpināt sadarbību par stratēģisko prioritāti attiecībā uz vienlīdzības veicināšanu, sociālo kohēziju un pilsonisko aktivitāti, aktīvi izmantojot atvērto koordinācijas metodi saistībā ar stratēģisko pamatstruktūru Eiropas sadarbībai izglītības un mācību jomā pēc 2010. gada ("ET 2010"), īstenojot Boloņas un Kopenhāgenas procesu sociālo dimensiju un pieņemot pasākumus saskaņā ar Padomes 2008. gada secinājumiem par mācībām pieaugušajiem.

2. Censties aktīvi izmantot visu iespējamo, ko sniedz Mūžizglītības programma un, attiecīgā gadījumā, Eiropas Sociālais fonds, Eiropas Reģionālās attīstības fonds un Progresa programma, lai stiprinātu sociālo iekļaušanu ar izglītības un apmācības palīdzību un turpinātu šai dimensijai pievērst īpašu uzmanību nākamās paaudzes programmu priekšlikumos.

3. Veicināt un atbalstīt nelabvēlīgā situācijā esošu studējošo vai studējošo ar īpašām vajadzībām lielāku dalību starptautiskās mobilitātes shēmās, partnerībās un projektos, īpaši tajos projektos, kas izveidoti saskaņā ar Mūžizglītības programmu.

4. Atbalstīt salīdzinošo pētniecību par to, kā efektīva politika palielina vienlīdzību izglītībā un apmācībā, paplašina zināšanu bāzi sadarbībai ar citām starptautiskām organizācijām un nodrošina plašāku pētījumu rezultātu izplatīšanu.

5. Veicināt lomu, kas ir izglītībai un apmācībai kā galvenajam instrumentam, lai sasniegtu sociālās iekļaušanas un sociālās aizsardzības procesa mērķus.

Padomes secinājumi (2010. gada 11. maijā) par prasmēm, atbalstot mūžizglītību un ierosmi par jaunām darba vietām paredzētām jaunām iemaņām

(2010/C 135/03)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME

ATGĀDINA

1. Eiropas Parlamenta un Padomes Ieteikumu (2006. gada 18. decembris) par pamatprasmēm mūžizglītībā ([1]), lai nodrošinātu, ka pamatizglītība un mācības visiem jauniešiem ļautu tiktāl attīstīt pamatprasmes, ka viņi būtu sagatavoti turpmākai mācību un darba dzīvei, un pieaugušajiem dotu iespēju pilnīgot un atjaunināt pamatprasmes visa mūža garumā.

2. Padomes rezolūciju (2007. gada 15. novembris) par jaunām iemaņām jaunām darba vietām ([2]) un Padomes 2009. gada 9. marta secinājumus par jaunām prasmēm jaunām darba vietām – saskaņotu darba tirgus vajadzību un prasmju plānošana ([3]), kuros īpaša uzmanība ir pievērsta tam, lai zinību sabiedrība cilvēkus sagatavotu jaunām darba vietām, un kuros ir atzīts, ka prasmēm, kompetencēm un kvalifikācijai izvirzītās prasības ievērojami augs, turklāt visdažādākās darba jomās un līmeņos, un – ka darba devējiem arvien vairāk būs vajadzīgi darbinieki ar daudzpusīgām pamatprasmēm.

3. Eiropas Parlamenta un Padomes Ieteikumu (2008. gada 23. aprīlis) par Eiropas mūžizglītības kvalifikācijas sistēmas izveidi ([4]), kurā ir mudināts atteikties no ierastā uzsvara uz tādiem "mācību faktiem" kā mācību ilgums vai mācību iestāde, par labu "mācību rezultātiem" – tam, ko mācības izgājis cilvēks zina, saprot un spēj veikt.

4. Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumus (2008. gada 22. maijs) par jaunrades un novatorisma veicināšanu ar izglītību un mācībām ([5]), kuros ir uzsvērts, cik svarīga jaunrades un novatorisma veicināšanā ir pamatprasmju sistēma, kas likusi izstrādāt *Manifestu par Eiropas jaunradi un novatorismu*, kurš ir iesniegts Eiropas jaunrades un novatorisma gada (2009) vēstniekiem (*Ambassadors for the 2009 European Year of Creativity and Innovation*).

5. Padomes secinājumus (2008. gada 22. maijs) par pieaugušiem domātām mācībām ([6]), kuros ir uzsvērts, cik liela nozīme ir pieaugušo izglītībai – būtiskai mūžizglītības sastāvdaļai.

6. Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumus (2008. gada 21. novembris) par jauniešu sagatavošanu 21. gadsimtam ([7]), kuros uzsvērts, ka saskaņota pieeja pilnīgot prasmes, pamatojoties uz Eiropas pamatprasmju sistēmu mūžizglītībā, prasa nopietnākus centienus uzlabot lasītprasmi un citas pamatprasmes.

7. Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumus (2008. gada 21. novembris) par turpmākām Eiropas prioritātēm ciešākai sadarbībai profesionālās izglītības un mācību (*vocational education and training – VET*) jomā ([8]), kuros ir uzsvērts, ka profesionālā izglītībā un mācībās īpaši svarīga ir enerģiskāka jaunrade un novatorisms, un lai to panāktu, būtu aktīvi jāveicina mūžizglītības pamatprasmju apguve. Secinājumu mērķis bija uzlabot arī profesionālās izglītības un mācību saiknes ar darba tirgu, īpaši pievēršoties darba vietām un prasmēm.

8. Padomes secinājumus (2009. gada 12. maijs) par to, kā mūžizglītības kontekstā uzlabot izglītības un mācību iestāžu partnerattiecības ar sociāliem partneriem, it īpaši ar darba devējiem ([9]) – tajos bija ieteikts visu līmeņu izglītības un mācību iestādēs pietiekamu uzmanību veltīt tam, lai apgūtu profesionālā dzīvē lietderīgas, daudzveidīgas pamatprasmes.

9. Padomes secinājumus (2009. gada 26. novembris) par skolotāju un skolu vadītāju profesionālu attīstību ([10]), kuros ir atzīts, ka skolotāju profesijai izvirzītās prasības paredz to, ka ir jāizmanto jaunas pieejas un skolotājiem pašiem ir jāuzņemas lielāka atbildība par zināšanu un prasmju atjaunināšanu un pilnīgošanu.

10. Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumus (2009. gada 26. novembris) par izglītības nozīmes izvēršanu pilnībā funkcionējošā zinību trijstūrī ([11]), kuros izglītības un mācību iestādes ir mudinātas nodrošināt, lai mācību programmās, kā arī visu izglītības līmeņu mācību un eksaminācijas metodēs būtu iekļauta un veicināta jaunrade, novatorisms un uzņēmējdarbības gars.

([1]) OV L 394, 30.12.2006., 10. lpp.
([2]) OV C 290, 4.12.2007, 1. lpp.
([3]) Dok. 6479/09.
([4]) OV C 111, 6.5.2008., 1. lpp.
([5]) OV C 141, 7.6.2008., 17. lpp.
([6]) OV C 140, 6.6.2008., 10. lpp.
([7]) OV C 319, 13.12.2008, 20. lpp.
([8]) OV C 18, 24.1.2009., 6. lpp.
([9]) Dok. 9876/09.
([10]) OV C 302, 12.12.2009., 6. lpp.
([11]) OV C 302, 12.12.2009., 3. lpp.

UN ĪPAŠI ATGĀDINA

Padomes secinājumus (2009. gada 12. maijs) par stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un mācību jomā ("ET 2020") [1], kurā ir paredzēti pasākumi tādu uzdevumu risināšanai, kas ir saistīti ar pamatprasmju pilnīgu īstenošanu, kā arī labākai izglītības un mācību atvērtībai un izmantojamībai, cita starpā – nosakot prioritāras darba jomas 2009.–2011. gada darbību ciklā, iespējams, izstrādājot nodarbināmības kritērijus un koriģējot rādītāju saskaņoto sistēmu, īpašu uzmanību pievēršot jaunrades, novatorisma un uzņēmējdarbības jomām.

APZINĀS ŠĀDUS UZDEVUMUS

1. Pašreizējā ekonomikas krīze līdz ar straujām sociālām, tehnoloģijas un demogrāfiskajām pārmaiņām rāda, cik būtiski svarīgi ir nodrošināt to, ka visi cilvēki, it īpaši jaunieši, kvalitatīvā mūžizglītībā un mācībās, kā arī lielākā mobilitātē apgūtu stabilu prasmju kopumu.

2. Apgūt un nerimtīgi attīstīt prasmes ir būtiski svarīgi, lai uzlabotu cilvēku nodarbinātības izredzes un palīdzētu sasniegt nospraustos mērķus, novērstu sociālu atstumtību un panāktu aktīvu pilsonisku līdzdalību, apliecinot cilvēku spējas patstāvīgi darboties sarežģītā, mainīgā un neparedzamā pasaulē. Kā ir norādīts ieteikumos saistībā ar pamatprasmēm, prasmīgi cilvēki prot apvienot zināšanas, prasmes un attieksmes, un jaunās situācijās piemērot, un izmantot iepriekš apgūtas mācības (neatkarīgi no tā, vai tās būtu apgūtas oficiāli, neoficiāli vai pašmācībā).

3. Padomes un Komisijas 2010. gada kopīgajā progresa ziņojumā par darba programmas "Izglītība un mācības 2010" īstenošanu ir atzīts, ka:

— daudzas valstis reformē mācību programmas, it īpašu skolu programmas, tieši balstoties uz pamatprasmju sistēmu, bet, lai katram iedzīvotājam nodrošinātu kvalitatīvas mūžizglītības iespējas, ir jāpanāk, lai būtu izstrādātas un plašāk īstenotas novatoriskas pieejas mācību pasniegšanā un apguvē,

— ir īpaši jāstiprina prasmes, kas vajadzīgas, lai varētu turpināt izglītību un iekļauties darba tirgū – šīs jomas bieži vien savā starpā ir cieši saistītas. Tas nozīmē, ka pamatprasmju apguves pieeja ir jāvērš plašumā arī ārpus skolām – pieaugušo izglītībā un ar Kopenhāgenas procesu saistītā profesionālā izglītībā un mācībās (*vocational education and training – VET*), un ir jānodrošina, lai augstākā izglītībā gūtie rezultāti labāk atbilstu darba tirgus vajadzībām. Tas nozīmē, ka ir jāuzlabo arī paņēmieni, kā vērtēt un reģistrēt daudzpusīgas pamatprasmes, kuras ietver prasmi mācīties, sociālās un pilsoniskās prasmes, iniciatīvu un uzņēmību, kā arī kultūras izpratni un spēju izteikties [2] – kas ir svarīgas, lai nodrošinātu dalību darba tirgū un turpmākā izglītībā,

— ir jāizstrādā "kopīga valoda", kas sasaistītu izglītību un mācības ar darba tirgu, lai iedzīvotāji un darba devēji labāk saprastu, kā kompetences un mācību rezultāti atbilst darba pienākumiem un profesijām. Tas palīdzētu veicināt iedzīvotāju profesionālo un ģeografisko mobilitāti,

— lai iedzīvotāji uzlabotu prasmes un tādējādi būtu labāk sagatavoti nākotnei, izglītības un mācību sistēmām ir arī jākļūst atvērtākām un labāk jāatbilst citu jomu vajadzībām.

UZSVER, KA

— minētie uzdevumi prasa rīcību gan Eiropas, gan valstu mērogā, jo pieder pie prioritārām darba jomās, kas ir konkrēti paredzētas pirmajā *ET 2020* darba ciklā no 2009. līdz 2011. gadam. Pamatprasmju pieeja skolās ir jāīsteno pilnībā, it īpaši, lai tādiem, ko apdraud nesekmība un sociāla atstumtība, palīdzētu apgūt pamatprasmes un sasniegt kvalitatīvus mācību rezultātus. Mācīšanas un vērtēšanas metodēm ir jāattīstās, un ir jāatbalsta sākotnēja un nepārtraukta, profesionāla visu skolotāju, pedagogu un skolu vadītāju izaugsme, ievērojot prasmēs balstītu pieeju.

— Tagad tomēr arī ir jānoskaidro un jāapsver iespēja attīstīt dažādu jau esošu Eiropas mēroga ierosmju savstarpējās saiknes, kuras paredz stiprināt iedzīvotāju prasmes, un vairāk pievērsties mācību rezultātiem, kā arī nodrošināt konsekventu pieeju šajā jomā. Tam būtu jābalstās panākumos, kas ir gūti, īstenojot gan ieteikumus saistībā ar pamatprasmēm, gan Eiropas kvalifikāciju sistēmu (*European Qualifications Framework – EQF*), un tam būtu jāsaistās ar prasmju apguvi un mācību rezultātiem visās svarīgākās jomās un visos līmeņos. Būtu jācenšas arī turpmāk regulāri uzlabot un stiprināt prasmju apguvi izglītībā un mācībās, kā arī darbā.

TĀDĒĻ UZSVER, KA DARBĪBAS ŠĀDĀS JOMĀS IR ĪPAŠI SVARĪGAS

— Ir jātiecas pierādīt pamatprasmju nozīmi visu līmeņu izglītībā un mācībās, kā arī visās mūža stacijās un situācijās. Papildus sniegtajam atbalstam, lai īstenotu pamatprasmes 2006. gada ieteikumā apzinātajās jomās, uzmanība būtu jāpievērš arī tam, kā ieteikumu vislabāk izmantot, lai pēc obligātās izglītības apguves veicinātu mūžizglītību.

[1] OV C 119, 28.5.2009., 2. lpp.

[2] OV L 394, 30.12.2006., 10. lpp. un OV C 119, 28.5.2009., 4. lpp.

— Daudz vairāk būtu jādara, profesionālās izglītības un mācību jomā un pieaugušo izglītībā atbalstot visa pamatprasmju klāsta apguvi, atjaunināšanu un pilnīgošanu.

— Lai mācību procesā iesaistītie apgūtu darba tirgū vajadzīgās prasmes, kā arī prasmes mācību un pētniecības darba turpināšanai, par augstākās izglītības prioritāti būtu jānosaka arī atjaunināt, apgūt un pilnīgot pamatprasmes. Ir īpaši svarīgi, lai augstākās izglītības iestādes vajadzības gadījumā sniegtu studējošiem iespējas pilnveidot spējas sazināties svešvalodās, kā arī apgūt stabilu vispusīgu pamatprasmju kopumu, jo tas ir būtiski, lai cilvēki apgūtu jaunas prasmes, pielāgotos mainīgai darba videi un aktīvi iesaistītos valsts dzīvē.

— Mācību programmu izstrāde, pasniegšana, vērtējums un mācību vide būtu pastāvīgi jābalsta uz mācību rezultātiem, proti, uz zināšanām, prasmēm un iemaņām, kas būtu jāapgūst izglītības procesā iesaistītajiem. Būtu īpaši jāuzsver tādas daudzpusīgas pamatiemaņas, kuru apguve prasa izmantot novatoriskas, ar dažādām disciplīnām saistītas metodes. Lai īstenotu pāreju uz tādu pieeju, kā pamatā ir prasmes, vajadzētu nodrošināt arī, lai skolotāji, pedagogi un skolu vadītāji būtu apmācīti uzņemties jaunos pienākumus, ko paredz tāda pieeja. Šo procesu varētu sekmēt, pilnveidojot partnerattiecības starp izglītības un mācību iestādēm un plašāko pasauli, jo īpaši darba pasauli.

— Būtu arī vairāk jādara, lai pareizi izvērtētu, reģistrētu un apliecinātu iemaņas, ko iedzīvotāji nodarbinātības un turpmākas izglītības vajadzībām, kā arī, lai aktīvi iesaistītos sabiedrībā, ir mūža gaitā apguvuši formālas, neformālas un ikdienējas izglītības vidē. Izglītības un apmācības sistēmas ar elastīgiem izglītības iegūšanas veidiem var uzlabot iedzīvotāju nodarbinātības iespējas, kā arī palīdzēt apzināt viņu augošās prasmes un vajadzības pēc turpmākas izglītības. Prasmju apzināšanai un reģistrācijai domātos instrumentus varētu padarīt efektīvākus, ja visas izglītībā, mācībās un darba tirgū ieinteresētās puses pieņemtu standartizētu terminoloģiju un klasifikācijas principus.

— Atbalstīt visu skolotāju, pedagogu un skolu vadītāju sākotnējo un turpmāko profesionālo attīstību gan vispārējā izglītībā, gan profesionālā izglītībā un mācībās, tostarp viņus sagatavojot būt gataviem uzņemties jaunus pienākumus, ko paredz prasmēs balstīta pieeja.

— Sākt darbus, lai apzinātu, kā konsekventi pilnīgot un pielāgot pamatprasmes, risinot problēmas, ar ko cilvēki sastopas mācību un darba mūžā, *inter alia*, izskatot un izstrādājot pamatprasmju izvērtējumu dažādu līmeņu izglītībā un mācībās. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš tam, vai būtu jāveido tādu atsauces lielumu saiknes ar pamatprasmju sistēmu, kas būtu balstīta mācību rezultātos, dalībvalstīm īstenojot Eiropas kvalifikāciju sistēmu.

— Strādāt kopā ar sociāliem partneriem, valstu nodarbinātības dienestiem un citām ieinteresētām pusēm, attīstot vienotu valodu vai standartizētu terminoloģiju, kas iekļautu Eiropas iemaņas, prasmes un profesijas (*European skills, competences and occupations – ESCO*). Ar šādu vienotu valodu vajadzētu tiekties labāk formulēt mācībās iegūtas prasmes, kā arī arodu un darba tirgus vajadzības, tādējādi metot tiltu no izglītības un mācību pasaules uz darba pasauli. Tā varētu gan sekmēt Eiropas kvalifikāciju sistēmas īstenošanu, gan arī to izmantot, atvieglinot sniegtās izglītības un mācību, kā arī individuālu mācību rezultātu un pieredzes, un ar to saistīto darba atrašanas iespēju raksturošanu, dalīšanu kategorijās un klasificēšanu. Galvenokārt tā palīdzētu iedzīvotājiem, valstu nodarbinātības dienestiem, profesionālās orientācijas konsultantiem un darba devējiem saskatīt, kā mācību rezultāti valsts kvalifikāciju sistēmā ir saistīti ar darba pienākumiem un amatiem, kā arī izmantot kopīgu valodu, lai vajadzīgās prasmes labāk pielāgotu darba tirgum.

AICINA DALĪBVALSTIS UN KOMISIJU

— Atbalstīt valstu paraugprakses un ierosmju apmaiņu iepriekš minētajās jomās. Saskaņā ar *ET 2020* pirmajam darba ciklam – no 2009. līdz 2011. gadam – plānotām darba jomām, un lai pēc iespējas labāk izmantotu *Cedefop* sniegtās zināšanas un konsekvento atbalstu, daudzpusīgas pamatprasmes būtu vairāk jāņem vērā mācību programmās, vērtējumos un kvalifikācijās; veicināt jaunradi un novatorismu, izstrādājot īpašas pasniegšanas un mācīšanās metodes; kā arī attīstīt izglītības un mācību nodrošinātāju, uzņēmēju un pilsoniskās sabiedrības partnerattiecības.

— Sadarbojoties ar visām ieinteresētajām personām, turpināt pilnveidot un veicināt neformālas un ikdienējas izglītības atzīšanu, lai iedzīvotāji spētu turpināt izglītību un iekļauties darba tirgū.

— Pilnveidot *Europass* sistēmu saskanīgi ar Eiropas kvalifikāciju sistēmas ieviešanu un, lai efektīvāk reģistrētu un izgaismotu dažādās mācību vidēs iedzīvotāju mūža gaitā apgūtās zināšanas, iemaņas un prasmes, tostarp, apsverot iespēju izstrādāt "personas prasmju pasi", balstoties uz jau esošās *Europass* elementiem.

— Arī turpmāk strādāt, lai apzinātu jaunas, darbā un mācībās vajadzīgas zināšanas, prasmes un iemaņas, reizē ņemot vērā to, cik svarīgas ir profesionālās orientācijas sistēmas, lai iedzīvotājiem palīdzētu atrast un radīt jaunas un labākas darba vietas, un izvērtētu un analizētu iespējamu prasmju neatbilstību.

AICINA KOMISIJU

Līdz 2011. gada beigām ziņot Padomei par to, kā šajos secinājumos izklāstītos uzdevumus varētu turpmāk īstenot, un strādāt kopīgi ar dalībvalstīm un ieinteresētajām personām, lai tos īstenotu, ievērojot Padomes secinājumos (2009. gada 12. maijs) par stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā dotās prioritātes, kā arī saistībā ar Eiropas stratēģiju laikposmam līdz 2020. gadam.

Padomes secinājumi (2010. gada 11. maijā) par augstākās izglītības starptautisko aspektu izvēršanu [1]

(2010/C 135/04)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

TĀ KĀ:

1. Ar 1999. gada 19. jūnijā pieņemto Boloņas deklarāciju ir sākts process, ko Eiropas Savienība aktīvi atbalsta, lai līdz 2010. gadam izveidotu Eiropas Augstākās izglītības telpu, un Lēvenē un Luvenlanēvē 2009. gada 28. un 29. aprīlī sanākušie 46 iesaistīto valstu augstākās izglītības ministri ir nākuši klajā ar aicinājumu augstākās izglītības iestādēm arī turpmāk vērst plašumā starptautiskas darbības.

2. Ar Padomes 2007. gada 23. novembra rezolūciju par universitāšu modernizāciju, lai veicinātu Eiropas konkurētspēju pasaules zināšanu ekonomikā [2] dalībvalstis ir aicinātas veicināt augstākās izglītības iestāžu starptautisko aspektu izvēršanu, veicinot universitāšu kvalitātes nodrošinājumu, veicot neatkarīgus un līdzīgi kvalificētu speciālistu izvērtējumus, vairojot mobilitāti, atbalstot divkāršu grādu un kopīgu grādu izmantojumu un atvieglinot kvalifikāciju un mācību laiku atzīšanu.

3. Eiropas Savienībā pastāv ilga tradīcija – sadarboties ar trešām valstīm saskaņā ar dažādu politikas jomu un instrumentu kompleksu, kurā augstākai izglītībai ir ierādīta aizvien svarīgāka vieta. Sadarbības nolīgumos ar partneriem visā pasaulē bieži vien ietver atbalstu augstākās izglītības infrastruktūrai, kā arī sadarbības programmas un dažādus politiskus dialogus šajā jomā. Sadarbība augstākajā izglītībā ieņem svarīgu vietu arī daudzpusējās sadarbības sistēmās, piemēram, Savienībā Vidusjūrai (*Union for the Mediterranean*), Ziemeļu dimensijā (*Northern Dimension*) vai Austrumu partnerībā (*Eastern Partnership*).

4. Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1298/2008/EK (2008. gada 16. decembris) izveidota rīcības programma *Erasmus Mundus* (2009.–2013. gads), lai uzlabotu augstākās izglītības kvalitāti un sadarbībā ar trešām valstīm veicinātu dažādu kultūru izpratni [3].

5. Programma *Tempus IV* (2007–2013) atbalsta partnervalstu augstākās izglītības modernizāciju Austrumeiropā, Vidusāzijā, Rietumbalkānos un Vidusjūras reģionā, galvenokārt izmantojot universitāšu sadarbības projektus un partnerattiecības. Citas programmas, piemēram, ar rūpnieciski attīstītām valstīm kopīgas sadarbības programmas vai *Edulink, Nyerere* un *Alfa* aptver sadarbību augstākās izglītības jomā ar citiem pasaules reģioniem.

6. *Marijas Kirī* programmas darbības saskaņā ar 7. pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumu pamatprogrammu veicina Eiropā izvērstās pētniecības izcilību un mobilitāti un visnotaļ atbalsta dinamisku pasaules līmeņa cilvēkresursu izvēršanu Eiropas pētniecības sistēmā, ņemot vērā pētniecībai dabiski piemītošos starptautiskos aspektus.

ŅEM VĒRĀ, KA:

1. Augstākās izglītības starptautiskais aspekts aizvien vairāk pieņemas spēkā, jo augstākās izglītības iestādes aizvien biežāk uzņem studentus no trešām valstīm, notiek studentu, personāla, projektu un zinību apmaiņas, un viņi augstākās izglītības un pētniecības jomā iesaistās starptautiskā sadarbībā.

2. Eiropas augstākās izglītības iestāžu kvalitāte un nepārspētais piedāvāto studiju klāsts un dziļums padara tās pasaules augstākās izglītības vidē gan par īpaši pievilcīgiem studiju centriem, gan par pievilcīgām kopīgu izglītības un pētniecības projektu izstrādes partnerēm.

3. Turklāt Eiropas panākumi tādu instrumentu izveidē kā vienota pamatprincipu sistēma, kas valstu kvalifikācijas sistēmas un struktūras apvieno vienotā Eiropas sistēmā [4], un vienotas izpratnes veidošanā tādās jomās kā kvalitātes nodrošināšana [5] partneros rada arvien lielāku ieinteresētību visas pasaules mērogā.

4. Starptautiskas sadarbības programmas un augstākās izglītības jomā izvērsti politiski dialogi ar trešām valstīm ne tikai ļauj zināšanām apritēt daudz brīvāk, bet palīdz arī uzlabot Eiropas augstākās izglītības kvalitāti un starptautisko tēlu, stimulē pētniecību un novatorismu, sekmē mobilitāti un kultūru dialogu, kā arī veicina starptautisku attīstību saskaņā ar ES ārpolitikas mērķiem.

ATGĀDINA, KA:

Mācību mobilitātes sekmēšanu augstākās izglītības jomā Padome uzskata par ļoti svarīgu tiklab studentiem, kā arī pasniedzēju personālam un pētniekiem. Mobilitāte ir līdzeklis, kā bagātināt cilvēkkapitālu un stiprināt nodarbinātību, iegūstot zinības un daloties tajās, attīstot valodu un kultūru kompetences, kā arī veicinot personiskus kontaktus. Turklāt zinību plūsmas paplašināšana var tādējādi stiprināt jaunrades un novatorisma spējas.

---

[1] Dokumentā termins "starptautisko aspektu izvēršana" ir lietots, lai apzīmētu savstarpējas starptautiskas sadarbības izvēršanu ES un trešo valstu augstākās izglītības iestādēs.

[2] 16096/1/07 REV 1.

[3] OV L 340, 19.12.2008., 83. lpp.

[4] Eiropas kvalifikāciju sistēma (OV C 111, 6.5.2008., 1. lpp.).

[5] Piem., Eiropas Augstākās izglītības kvalitātes nodrošināšanas reģistrs (*European Quality Assurance Register For Higher Education — Eqar*) un Eiropas kvalitātes nodrošināšanas standarti un pamatnostādnes Eiropas augstākās izglītības jomā (*European Standards And Guidelines For Quality Assurance In The European Higher Education Area*), abi ir izveidoti Boloņas procesā.

REIZĒ APZINĀS, KA:

Pasaules mēroga konkurence, lai piesaistītu arvien vairāk mobilu studentu, kas mācās starptautiskā apritē, kļūst aizvien spraigāka, jo arī citi partneri pasaules mērogā rosīgi īsteno stratēģijas, lai sekmētu plašākas iespējas savās augstākās izglītības iestādēs mācīties studentiem no jebkuras pasaules vietas un piesaistīt labākos talantus.

IR VIENISPRĀTIS, KA:

1. Starptautiska sadarbība augstākās izglītības jomā ir nozīmīga un auglīga nodarbe, kas ir pelnījusi atbalstu gan konkrētu valstu, gan ES mērogā. Šāda sadarbība palīdz uzlabot mācīšanas, mācīšanās un pētniecības kvalitāti un veicināt inovācijas šajā jomā, kā arī sekmē jaunu zināšanu rašanos. Augstākajai izglītībai ir svarīga nozīme katra cilvēka un visas sabiedrības izaugsmē, jo tā sekmē sociālu, kultūras un ekonomikas attīstību un veicina pilsoņu aktivitāti un ētiskās vērtības. Īpaši ievērojot subsidiaritātes principu, augstākās izglītības jomā izvērstai sadarbībai vajadzētu kļūt par neatņemamu ES ārējās sadarbības politikas sastāvdaļu, un tā būtu jāpielāgo konkrētām attiecīgo partnervalstu vajadzībām, interesēm un attīstības pakāpei.

2. Ir jāatbalsta tādas ES ierosmes un programmas, kas veicina Eiropas mēroga sadarbību izglītības jomā un atbalsta augstākās izglītības iestādes, kuras piedalās kopīgos augstākās izglītības mācību projektos, Eiropas mērogā palīdz stiprināt kontaktus un tādējādi – mazināt attiecīgo valstu sistēmu radītos šķēršļus. Kvalitātes un izcilības sekmēšanā nozīmīgs ir atbalsts Eiropas augstākās izglītības iestāžu sadarbībai ar partneriem visā pasaulē. Piemēram, tāda sadarbība ir palīdzējusi izstrādāt novatoriskus mācību kursus un pavērusi ceļu pārvalstisku kopīgu, divkāršu un vairākkārtēju grādu izveidei. Augstākās izglītības jomā izvērstām ES sadarbības programmām vajadzētu būt strukturētām tā, lai tās veidotu viegli pamanāmus un rezultatīvus mehānismus un visai pasaulei sūtītu skaidrus, konsekventus un pārliecinošus signālus.

3. Boloņas procesā gūtie panākumi, padarot zinātnisko grādu struktūras savietojamākas un salīdzināmākas visas Eiropas mērogā, kā arī ES panākumi vienotu kvalifikācijas atzīšanas un kvalitātes nodrošināšanas pieeju un rīku izstrādē ir padarījuši Eiropas Savienības augstāko izglītību pievilcīgāku. Pastāv kopīga ieinteresētība veicināt minētās norises visā pasaulē, kā arī reaģēt uz arvien augošo ieinteresētību, ko izrāda trešās valstis. Būtu jāpriecājas par Boloņas politikas forumu, kas atvieglo politikas dialogu starp Eiropas Augstākās izglītības telpu un citām pasaules daļām un kalpo kā līdzeklis viedokļu apmaiņai konkrētās jomās, kas izraisa kopīgu ieinteresētību.

4. Ierosmes, kas ieinteresētām personām starptautiskos mērogos padara Eiropas augstākās izglītības jomu saprotamāku un pārskatāmāku, var palīdzēt arī padarīt Eiropu par pievilcīgāku mācību vietu. Notiekošie pētījumi, lai izstrādātu pārskatu par augstākās izglītības iestāžu daudzveidīgajiem uzdevumiem un darbībām un izvērtētu Eiropas pārskatāmības instrumenta (*European transparency instrument*) tehnisku iespējamību un saimniecisku pamatotību, būtu jāturpina, lai uzlabotu Eiropas augstākās izglītības pieejamību un padarītu pamanāmākas tās labākās īpašības.

5. Arvien lielāks skaits trešo valstu ir ieinteresētas vienotā politikā un instrumentos, ko ES ir izstrādājusi, lai palīdzētu dalībvalstīm modernizēt atšķirīgās izglītības sistēmas – un Eiropas kredītpunktu pārcelšanas un krāšanas sistēma (*European Credit Transfer and Accumulation System – ECTS*) un Eiropas kvalifikāciju sistēma (*European Qualifications Framework – EQF*) ir starp tiem instrumentiem, kas ir piesaistījuši īpašu uzmanību. Tādēļ līdztekus starptautiskām, augstākās izglītības jomā izvērstām sadarbības programmām arī turpmāk būtu jārisina augstākās izglītības politikas dialogs ar daudziem ieinteresētiem partneriem visā pasaulē, lai dalītos pieredzē un paraugpraksē, pilnīgotu vietējās jaudas un liktu lietā pozitīvas atsauksmes, uzlabojot ES politikas aspektus.

6. Starptautiskai sadarbībai augstākās izglītības jomā arī turpmāk vajadzētu būt nozīmīgam ES līdzeklim, atbalstot partneru centienus modernizēties, jo, piedāvājot strukturētas ES un trešo valstu augstākās izglītības iestāžu partnerattiecības, ES var palīdzēt gan veidot vietējo, gan arī plašāku mērogu augstākās izglītības iestāžu spējas, gan arī saglabāt kvalificētu personālu augstskolās un sekmēt starptautisku augstākās izglītības apmaiņu un mobilitāti.

ATTIECĪGI AICINA DALĪBVALSTIS:

Saziņā ar augstākās izglītības iestādēm – un, atzīstot to autonomiju un attiecīgo valstu praksi – paredzēt pasākumus lai:

1) minētajās iestādēs veicinātu patiesi starptautisku kultūru, piemēram:

   a) veicinot augstākās izglītības iestāžu, pētnieku aprindu un uzņēmējdarbības jomas sadarbību, kontaktu veidošanu un mijdarbību starptautiskā mērogā, jo tas pieder pie virzības uz pilnībā funkcionējošu zinību trijstūri;

   b) veicinot un atbalstot ārvalstu studentu, pasniedzēju, pētnieku un citu akadēmiskā personāla locekļu mobilitāti;

   c) studentiem, pasniedzējiem, pētniekiem un citām augstākā izglītībā ieinteresētām personām nodrošinot mācības un zināšanas, kas vajadzīgas darbam atvērtā starptautiskā vidē;

   d) pieņemot darbā personālu ar starptautisku pieredzi, kas attiecīgu valstu studentiem un mācībspēkiem palīdzētu aptvert no starptautiska viedokļa plašākus apvāršņus;

e) nodrošinot kvalitatīvus mācību plānus un izmantojot tādas mācību metodes, kurās būtu ņemts vērā starptautiskais aspekts;

f) radot tādu organizatorisku vidi, kurā būtu veicināta studentu, mācībspēku un pētnieku līdzdalība starptautiskās programmās, kopīgu, divkāršu un daudzkārtēju grādu ieguvē, kā arī pētniecības projektos;

g) aicinot augstākās izglītības iestādes izstrādāt izglītības starptautisko aspektu stratēģijas un/vai iekļaut tādu aspektu savos attīstības plānos;

2) celtu augstākās izglītības iestāžu pievilcību starptautiskā mērogā, piemēram:

a) reklamējot Eiropas studentu pilsētiņās gūstamo zinību kvalitāti un vairojot studentu pilsētiņu pazīstamību starptautiskā mērogā, popularizējot tās arī kā interesantas vietas, kur studēt un nodoties pētniecībai;

b) uzlabojot citu valstu studentu, mācībspēku, pētnieku un citu akadēmiskā personāla locekļu uzņemšanas, uzturēšanās un atgriešanās pakalpojumu kvalitāti;

c) piedaloties starptautiskos sadarbības tīklos, projektos un kopīgās izglītības un pētniecības programmās;

d) veicinot kvalitatīvu kopīgu, divkāršu un daudzkārtēju grādu izstrādi, kā arī disertāciju kopīgu pārraudzību;

e) reizē pienācīgi ņemot vērā kvalitātes nodrošināšanas mehānismus, atvieglinot kvalifikāciju un ārzemēs pavadīto mācību laiku atzīšanu;

3) veicinātu augstākās izglītības iestāžu starptautiskos aspektus un izpratni par sociālu atbildību, piemēram,

a) augstākās izglītības aprindās veicinot pārvalstisku sadarbību jaunās un novatoriskās formās;

b) ar attiecīgiem stimuliem un atbalstu sekmējot un uzlabojot vienlīdzīgu piekļuvi augstākajai izglītībai un starptautiskām mobilitātes sistēmām;

c) nododot zinības atpakaļ sabiedrībai gan vietējos, gan attiecīgu valstu, gan pasaules mērogos, un tādējādi palīdzot sabiedrībai apmierināt vajadzības un risināt svarīgus sociālus jautājumus.

ATTIECĪGI AICINA KOMISIJU:

1. Sadarbībā ar dalībvalstīm un pilnībā respektējot augstākās izglītības iestāžu autonomiju, izstrādāt ES augstākās izglītības starptautisko aspektu stratēģiju, kuras mērķis ir gan ES, gan attiecīgu valstu mērogos uzlabot esošo starptautiskas sadarbības ierosmju viendabību un savstarpēju papildināmību un kura – līdz ar ES sadarbības programmām un šajā jomā izvērsto politiku Eiropas Savienības ārpolitikas darbībās – arī turpmāk veicinās augstākās izglītības, pētniecības un novatorisma pievilcību.

2. Nodrošināt, lai savstarpēja mācību un pētniecības mobilitāte Eiropas Savienībā un pārējā pasaulē piederētu pie minētās stratēģijas.

3. Arī turpmāk atbalstīt starptautiskas partnerattiecības augstākās izglītības jomā, starptautisku sadarbību augstākās izglītības iestāžu sniegto mācību un spēju veidošanas jomā, kā arī sekmēt politisku dialogu par augstākās izglītības jautājumiem ar ieinteresētām trešām valstīm.

4. Veicināt pieredzes un labākās prakses apmaiņu šajā jomā.

Padomes secinājumi (2010. gada 10. maijā) par kultūras ieguldījumu vietējā un reģionālajā attīstībā

(2010/C 135/05)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ATGĀDINOT:

— šā jautājuma politisko priekšvēsturi, kā ir izklāstīts šo secinājumu pielikumā,

— gan ekonomiskos, gan sociālos pārbaudījumus, ar ko saskaras Eiropas Savienība, un vajadzību izveidot Eiropas stratēģiju, lai pārvarētu tādus pārbaudījumus,

— kultūras būtisko vērtību un to, ka kultūra ir svarīga kā konkurētspējīgas, novatoriskas un visiem pieejamas tirgus ekonomikas virzītājspēks, kā arī sociālas kohēzijas veicinātājs,

— kultūras būtisko vērtību un to, ka kultūra ir svarīga kā konkurētspējīgas, novatoriskas un visiem pieejamas tirgus ekonomikas virzītājspēks, kā arī sociālas kohēzijas veicinātājs,

— kultūras un kultūras un jaunrades nozaru ieguldījumu vietējā un reģionālā attīstībā, darot Eiropas reģionus pievilcīgākus un attīstot noturīgu tūrismu, radot jaunas darba iespējas un novatoriskus produktus un pakalpojumus, kā arī palīdzot attīstīt jaunas prasmes un spējas;

PIEKRĪT, KA:

— ir acīmredzama saikne starp kultūru, radošumu un novatorismu, kas palīdz panākt sociālo un ekonomikas progresu. Tādēļ ir būtiski konsolidēt kultūras, it īpaši kultūras un jaunrades nozaru, ieguldījumu stratēģijā *Eiropa 2020* – Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei;

UZSKATA, KA, LAI STIPRINĀTU KULTŪRAS DEVUMU VIETĒJĀ UN REĢIONĀLĀ ATTĪSTĪBĀ:

— kultūra kā stratēģisks un vairākām jomām kopīgs elements ir jāiekļauj Eiropas mēroga un valstu politikā, kas vērsta uz Eiropas reģionu un pilsētu sociālu un ekonomisku attīstību,

— ir jāatbalsta stratēģisks ieguldījums kultūras jomā un kultūras un jaunrades nozarēs, īpaši MVU, vietējā un reģionālā līmenī, lai sekmētu radošu un dinamisku sabiedrību veidošanos,

— ir jāsekmē kultūras devums noturīgā tūrismā, kas ir vietējo un reģionu teritoriju pievilcības un ekonomikas attīstības pamatelements un kas palīdz veidot izpratni par kultūras mantojuma svarīgumu Eiropā,

— ir jāuzlabo lēmumu pieņēmēju informētība par vietējo un reģionālo politiku, kas ar kultūru un jaunradi palīdz veidot jaunas prasmes, kuras pielāgotas pašreizējai ļoti mainīgajai videi, lai attīstītu jaunas prasmes, bagātinātu cilvēkkapitālu un veicinātu sociālo kohēziju,

— ir jāstiprina pārrobežu, starpvalstu un reģionu kultūras ierosmes kā līdzeklis, lai veidotu saikni starp dažādām Eiropas tautām un reģioniem un lai stiprinātu ekonomisku, sociālu un teritoriālu kohēziju;

PIENĀCĪGI ŅEMOT VĒRĀ SUBSIDIARITĀTES PRINCIPU, NOSAKA ŠĀDAS PRIORITĀRAS JOMAS:

1. Kultūras jautājumu integrācija vietējās un reģionālās attīstības politikā

Dalībvalstis un Komisiju aicina:

a) stiprināt kultūras nozīmi integrētās vietējās un reģionālās attīstības politikas jomās, tostarp infrastruktūras, pilsētas atjaunošanas, lauku diversifikācijas, pakalpojumu, uzņēmējdarbības, tūrisma, pētniecības un novatorisma, cilvēkkapitāla bagātināšanas un sociālās iekļaušanas jomās, kā arī starpreģionālā sadarbībā;

b) uzlabot kultūras nozares un citu nozaru vertikālas un horizontālas sinerģijas, kā arī valsts un privātā sektora ieinteresēto personu partnerības;

c) atbalstīt ar pierādījumiem pamatotu pieeju kultūras investīcijām vietējā un reģionālā mērogā, izmantojot izvērtēšanas un ietekmes novērtējuma instrumentus;

d) veicināt dalībvalstu, Eiropas reģionu, pilsētu un ieinteresēto pušu lielāku sadarbību un labas prakses apmaiņu;

e) veicināt informētību un labāku izpratni par kultūras devumu vietējā un reģionālā attīstībā;

f) veicināt labāku izpratni par kohēzijas politikas tiesisko regulējumu un tās instrumentu īstenošanas procedūrām, kurās it īpaši iesaista kultūras jomā ieinteresētās personas gan no publiskā, gan privātā sektora, arī no pilsoniskās sabiedrības, un kuras palīdz veidot par vietējās un reģionālās attīstības politiku atbildīgu personu izpratni par kultūras dimensiju.

Dalībvalstis tiek aicinātas:

a) iesaistīt kultūras jomā ieinteresētās personas integrētā augšupējā pieejā, lai izstrādātu vietējas un reģionālas attīstības programmas, tostarp attiecīgi saistībā ar Eiropas kohēzijas politiku;

b) vietējās un reģionālās iestādes iesaistīt Eiropas kultūras plāna īstenošanā, lai kultūras politika atbilstu Eiropas reģionu un pilsētu cerībām un vajadzībām;

c) veicināt integrētu vietējas attīstības stratēģiju izveidi, ar kurām paredzēts kompensēt ģeogrāfisku iemeslu dēļ radušās atšķirības iedzīvotāju piekļuvē kultūrai.

Komisiju aicina:

a) Eiropas līmenī vākt un izplatīt labāko praksi un izstrādāt rīkus informācijas apmaiņai visā Eiropā.

2. **Labvēlīgu apstākļu veicināšana kultūras un jaunrades nozaru, it īpaši MVU, labākai attīstībai vietējā un reģionu mērogā**

Dalībvalstis un Komisiju aicina:

a) labāk izmantot kohēzijas politikas instrumentu un citu svarīgu finansējuma programmu priekšrocības, lai optimālāk atbalstītu kultūras un jaunrades nozares, tostarp lai atvieglotu piekļuvi informācijai par finansējuma iespējām un sniegtu konsultāciju pakalpojumus;

b) vietējā un reģionālā mērogā atbalstīt labvēlīgu apstākļu radīšanu kultūras un jaunrades nozares izaugsmei, tādējādi sekmējot uzņēmējdarbību;

c) izpētīt iespējas atbalstīt jaunus uzņēmējdarbības modeļus un konsolidēt radošas kopas un uzņēmējdarbības pētniecības centrus, izmantojot priekšrocības, ko sniedz informācijas un sakaru tehnoloģiju piemērošanas un izmantošanas piedāvātās iespējas;

d) izmantojot politiku, ar ko veicina iespējami plašu darbu izplatīšanu un apriti, atbalstīt un stiprināt kultūras un jaunrades MVU piekļuvi digitāliem un fiziskiem izplatīšanas kanāliem, attiecīgi nodrošinot radīšanas procesā iesaistīto dalībnieku taisnīgu atalgojumu.

Dalībvalstis tiek aicinātas:

a) sekmēt labvēlīgus regulatīvos apstākļus kultūras un jaunrades MVU un izpētīt novatoriskus veidus, kā nodrošināt piekļuvi gan publiskam, gan privātam finansējumam;

b) veicināt labāku saziņu starp kultūras un jaunrades nozarēm un finanšu pakalpojumiem, sekmējot uzņēmumu, darba devēju un kultūras nozarēs strādājošo mācības par uzņēmējdarbības pārvaldību, pētniecību un novatorismu, finansēm un informāciju.

Komisiju aicina:

a) svarīgākajās politikas ierosmēs, attiecīgās stratēģijās un Eiropas Savienības programmās lielāku uzmanību pievērst kultūras un jaunrades nozarēm.

3. **Kultūras devuma palielināšana noturīgā tūrismā**

Dalībvalstis un Komisiju aicina:

a) sekmēt kultūras tūrisma kā svarīga noturīga tūrisma elementa attīstību un pievērst pietiekamu uzmanību vides, kultūras mantojuma un ainavu aizsardzībai un dzīves kvalitātei.

Dalībvalstis tiek aicinātas:

a) sekmēt reģionam raksturīgo resursu atjaunošanu, īpaši pievēršoties (materiālajam un garīgajam) kultūras mantojumam, kultūras izpausmēm un saistītām darbībām;

b) veicināt kultūras pasākumus, kuros tiek ņemtas vērā un respektētas attiecīgā reģiona īpatnības un kuri veicina tā tēla veidošanu, vienlaikus dodot iespēju nodrošināt vietējo iedzīvotāju iesaistīšanos un dalību;

c) saistībā ar vides izglītību turpināt attīstīt labāku izpratni par to, ka ir jāaizsargā kultūras un dabas mantojums, lai tūristu un tūrisma pakalpojumu sniedzēju vidū sekmētu atbildīgu attieksmi.

4. **Jaunrades veicināšana izglītībā un mācībās, lai attīstītu jaunas prasmes, bagātinātu cilvēkkapitālu un veicinātu sociālo kohēziju**

Dalībvalstis un Komisiju aicina:

a) sekmēt jaunradi un novatorismu izglītības un uzņēmējdarbības nozarē, izmantojot izglītības iestāžu, pētniecības centru, kultūras iestāžu un uzņēmumu saziņas tīklus;

b) vietējā un reģionu mērogā pastiprināt kultūras, izglītības un uzņēmējdarbības nozaru saikni, lai darba tirgū raitāk integrētu jauniešus un personas, kam ir mazāk iespēju, un lai sniegtu tiem mainīgos sociālekonomiskos apstākļos vajadzīgās saziņas un uzņēmējdarbības prasmes.

Dalībvalstis tiek aicinātas:

a) kopā ar attiecīgām vietējām un reģionālām iestādēm izvērtēt prasmes, kas varētu būt vajadzīgas reģionā, un apzināt veidus, kādos kultūra var sniegt savu devumu politikā, kuras mērķis ir bagātināt vietējo cilvēkkapitālu;

b) kā svarīgu mūžizglītības elementu sekmēt izglītību kultūras un mākslas jomā.

Komisiju aicina:

a) apzināt prasmes un vajadzības, kas vajadzīgas kultūras un jaunrades nozarēs saistībā ar jauniem pārbaudījumiem, kas izriet no digitālās pārejas, demogrāfiskām izmaiņām un mainīgiem ekonomiskiem apstākļiem;

b) mobilizēt pastāvošos instrumentus, lai atbalstītu kultūras un jaunrades nozaru profesionāļu mobilitāti mācību nolūkos, tostarp jaunu uzņēmēju mobilitāti, un veicinātu jaunus mācīšanās veidus (piemēram, pārrobežu mācību ierosmes līdzīga līmeņa speciālistiem).

5. **Pārrobežu, valstu un reģionu kultūras sadarbības stiprināšana**

Dalībvalstis un Komisiju aicina:

a) sekmēt dažādu Eiropas reģionu kultūras darbinieku sadarbību kultūras jomā un viņu mobilitāti;

b) atbalstīt tādu pārrobežu un starpreģionālu kultūras projektu un darbību pilnveidošanu, kuros ņemtas vērā teritorijas vietējās īpatnības un kuri vērsti uz iedzīvotāju iesaisti.

Dalībvalstis tiek aicinātas:

a) veicināt kohēzijas politikas instrumentu izmantošanu, lai stiprinātu pārrobežu, valstu un reģionu sadarbību.

Komisiju aicina:

a) turpināt atbalstīt kultūras ierosmes saistībā ar kohēzijas politikas instrumentiem, kas darbojas kā labas prakses, apmaiņas un novatorisma laboratoriju katalizators;

b) plašā ieinteresētu personu lokā izplatīt attiecīgus pētījumus un labas prakses piemērus.

PADOME AICINA DALĪBVALSTIS UN KOMISIJU:

ievērot izklāstītās prioritātes, izstrādājot un īstenojot pašreizējās un turpmākās vietējās un reģionālās attīstības politiku un īstenojot Eiropas kohēzijas politiku saskaņā ar savām attiecīgajām kompetencēm.

PIELIKUMS

Pieņemot šos secinājumus, Padome jo īpaši atgādina par šādiem dokumentiem:

— *UNESCO* Konvencija par kultūras izpausmju aizsardzības un daudzveidības veicināšanu (2005. gada 20. oktobris),

— Padomes Regula (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999,

— Padomes secinājumi par kultūras un jaunrades nozares ieguldījumu Lisabonas mērķu sasniegšanā (2007. gada 24. maijs),

— Komisijas paziņojums "Noturīgas un konkurētspējīgas Eiropas tūrisma nozares programma" (2007. gada 19. oktobris),

— Padomes Rezolūcija par Eiropas kultūras plānu (2007. gada 16. novembris),

— Eiropadomes 2008. gada 13. un 14. marta sanāksmē pieņemtie prezidentvalsts secinājumi, kuros par turpmākas izaugsmes galveno nosacījumu ir atzīta vajadzība pilnībā izkopt Eiropas iedzīvotāju novatorisma un jaunrades potenciālu, pamatojoties uz Eiropas kultūru un izcilību zinātnes jomā (dok. 7652/08),

— Padomes secinājumi par kompetencēm dažādu kultūru jomās (2008. gada 22. maijs),

— Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumi par darba plānu kultūras jomā no 2008. līdz 2010. gadam,

— Padomes secinājumi par kultūru kā jaunrades un inovāciju katalizatoru (2009. gada 12. maijs),

— Eiropa 2020 – Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei (2010. gada 3. marts),

— Zaļā grāmata par kultūras un jaunrades nozaru potenciāla atraisīšanu (2010. gada 27. aprīlis).

Pētījumi:

— EK līguma 151. panta 4. punkta piemērošana – struktūrfondu izmantošana kultūras jomā laikposmā no 1994. līdz 1999. gadam (dok. 6929/04),

— *The Economy of Culture in Europe*. Ed.: *KEA European Affairs* (2006. gada 13. novembris),

— *The Impact of Culture on Creativity*. Ed.: *KEA European Affairs* (2009. gada jūnijs),

— *The contribution of culture to local and regional economic development as part of European regional policy* (2010. gada aprīlis).

EIROPAS KOMISIJA

Euro maiņas kurss [1]

2010. gada 24. maijs

(2010/C 135/06)

1 euro =

	Valūta	Maiņas kurss		Valūta	Maiņas kurss
USD	ASV dolārs	1,2360	AUD	Austrālijas dolārs	1,4928
JPY	Japānas jena	111,63	CAD	Kanādas dolārs	1,3095
DKK	Dānijas krona	7,4421	HKD	Hongkongas dolārs	9,6421
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,86080	NZD	Jaunzēlandes dolārs	1,8429
SEK	Zviedrijas krona	9,7960	SGD	Singapūras dolārs	1,7408
CHF	Šveices franks	1,4339	KRW	Dienvidkorejas vona	1 500,79
ISK	Islandes krona		ZAR	Dienvidāfrikas rands	9,7392
NOK	Norvēģijas krona	8,0848	CNY	Ķīnas juaņa renminbi	8,4400
BGN	Bulgārijas leva	1,9558	HRK	Horvātijas kuna	7,2715
CZK	Čehijas krona	25,664	IDR	Indonēzijas rūpija	11 446,75
EEK	Igaunijas krona	15,6466	MYR	Malaizijas ringits	4,1029
HUF	Ungārijas forints	278,34	PHP	Filipīnu peso	57,547
LTL	Lietuvas lits	3,4528	RUB	Krievijas rublis	38,4500
LVL	Latvijas lats	0,7074	THB	Taizemes bāts	40,112
PLN	Polijas zlots	4,1150	BRL	Brazīlijas reāls	2,3026
RON	Rumānijas leja	4,1820	MXN	Meksikas peso	16,0745
TRY	Turcijas lira	1,9488	INR	Indijas rūpija	58,0730

[1] *Datu avots*: atsauces maiņas kursu publicējusi ECB.

Euro maiņas kurss [1]

2010. gada 25. maijs

(2010/C 135/07)

1 euro =

	Valūta	Maiņas kurss		Valūta	Maiņas kurss
USD	ASV dolārs	1,2223	AUD	Austrālijas dolārs	1,5047
JPY	Japānas jena	109,53	CAD	Kanādas dolārs	1,3204
DKK	Dānijas krona	7,4404	HKD	Hongkongas dolārs	9,5370
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,85205	NZD	Jaunzēlandes dolārs	1,8474
SEK	Zviedrijas krona	9,8275	SGD	Singapūras dolārs	1,7345
CHF	Šveices franks	1,4244	KRW	Dienvidkorejas vona	1 529,06
ISK	Islandes krona		ZAR	Dienvidāfrikas rands	9,7373
NOK	Norvēģijas krona	8,1270	CNY	Ķīnas juaņa renminbi	8,3495
BGN	Bulgārijas leva	1,9558	HRK	Horvātijas kuna	7,2733
CZK	Čehijas krona	25,647	IDR	Indonēzijas rūpija	11 428,04
EEK	Igaunijas krona	15,6466	MYR	Malaizijas ringits	4,1124
HUF	Ungārijas forints	280,38	PHP	Filipīnu peso	57,591
LTL	Lietuvas lits	3,4528	RUB	Krievijas rublis	38,5050
LVL	Latvijas lats	0,7074	THB	Taizemes bāts	39,750
PLN	Polijas zlots	4,1642	BRL	Brazīlijas reāls	2,3236
RON	Rumānijas leja	4,1839	MXN	Meksikas peso	16,2297
TRY	Turcijas lira	1,9464	INR	Indijas rūpija	58,3200

[1] *Datu avots*: atsauces maiņas kursu publicējusi ECB.

V

(Atzinumi)

ADMINISTRATĪVAS PROCEDŪRAS

EIROPAS KOMISIJA

Uzaicinājums iesniegt priekšlikumus – MOVE/SUB/01-2010 par ceļu satiksmes drošību un iekšējo tirgu: iekšējo ūdensceļu transports

(2010/C 135/08)

Eiropas Komisija plāno piešķirt subsīdijas, kuru kopējā summa sasniedz aptuveni EUR 2 250 000, lai veicinātu transporta politikas mērķus. Politikas prioritātes ir noteiktas Eiropas Komisijas pieņemtajā 2010. gada darba programmā.

Galvenie izvēlētie temati ir iekšējo ūdensceļu transporta satiksmes drošība un iekšējais tirgus.

Informācija par šo uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus ir pieejama Mobilitātes un transporta ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē, kurai ir šāda adrese:

http://ec.europa.eu/transport/grants/index_en.htm

PROCEDŪRAS, KAS SAISTĪTAS AR KOPĒJĀS TIRDZNIECĪBAS POLITIKAS ĪSTENOŠANU

EIROPAS KOMISIJA

Paziņojums par dažu antidempinga pasākumu termiņa beigšanos

(2010/C 135/09)

Komisija paziņo, ka drīz beigsies turpmāk minētā antidempinga pasākuma termiņš.

Šo paziņojumu publicē saskaņā ar 11. panta 2. punktu Padomes 2009. gada 30. novembra Regulā (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis ([1]).

Ražojums	Izcelsmes vai eksportētāj-valsts(-is)	Pasākumi	Atsauce	Termiņš
Magnija oksīds	Ķīnas Tautas Republika	Antidempinga maksājums	Padomes Regula (EK) Nr. 778/2005 (OV L 131, 25.5.2005., 1. lpp.)	26.5.2010.

([1]) OV L 343, 22.12.2009., 51. lpp.

CITI TIESĪBU AKTI

EIROPAS KOMISIJA

Paziņojums *Nayif Bin-Muhammad al-Qahtani* un *Qasim Yahaya Mahdi al-Rimi* ievērībai, kuri ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 450/2010 ir iekļauti sarakstā, kas minēts 2., 3. un 7. pantā Padomes Regulā (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*

(2010/C 135/10)

1. Kopējā nostāja 2002/402/KĀDP [1] aicina Savienību iesaldēt līdzekļus un ekonomiskos resursus, kas attiecas uz Osamu Bin Ladenu, organizācijas *Al-Qaida* un *Taliban* locekļiem un atsevišķām privātpersonām, grupām, uzņēmumiem un vienībām, kas saistītas ar tām, un kas minētas sarakstā, kurš sastādīts atbilstīgi ANODP Rezolūcijām 1267(1999) un 1333(2000), un kurš regulāri jāatjaunina ANO komitejai, kas izveidota saskaņā ar ANODP Rezolūciju 1267(1999).

ANO komitejas izveidotais saraksts ietver šādas personas un organizācijas:

— *Al-Qaida, Taliban* un Osama bin Ladens,

— fiziskās un juridiskās personas, organizācijas, struktūras un grupas, kas ir saistītas ar *Al-Qaida, Taliban* un Osama bin Ladenu,

kā arī

— juridiskās personas, organizācijas un struktūras, kas jebkurai no šīm saistītajām personām, organizācijām, struktūrām un grupām pieder, kuras tās kontrolē vai citādi atbalsta.

Rīcība vai darbības, kas norāda, ka atsevišķa persona, grupa, uzņēmums vai organizācija ir "saistīta ar" *Al-Qaida*, Osama bin Ladenu vai *Taliban*:

a) dalība tādas rīcības vai darbību finansēšanā, plānošanā, sekmēšanā, sagatavošanā vai īstenošanā, ko veic *Al-Qaida, Taliban* vai Osama bin Ladens, vai jebkura ar tiem saistīta apakšorganizācija, pakļauta organizācija, saistīta grupa vai to atvasinājumi, tāpat kā rīcība vai darbības saistībā ar šīm personām un organizācijām, to vārdā, to uzdevumā vai tās atbalstot;

b) ieroču un saistīto materiālu piegāde, pārdošana un nodošana jebkuram no tiem;

c) rekrutēšana jebkuru šo personu vai organizāciju uzdevumā;

vai

d) cita rīcība vai darbības nolūkā atbalstīt jebkuru no tiem.

2. ANO komiteja 2010. gada 11. maijā nolēma iekļaut minētajā sarakstā *Nayif Bin-Muhammad al-Qahtani* un *Qasim Yahaya Mahdi al-Rimi*. Viņi jebkurā laikā var iesniegt ANO komitejai pieprasījumu, pievienojot tam apstiprinošus dokumentus, par tā lēmuma pārskatīšanu, ar kuru viņi ir iekļauti minētajā ANO sarakstā. Pieprasījums jānosūta uz šādu adresi:

United Nations — Focal point for delisting
Security Council Subsidiary Organs Branch
Room S-3055 E
New York, NY 10017
UNITED STATES OF AMERICA

[1] OV L 139, 29.5.2002., 4. lpp. Kopējā nostājā jaunākie grozījumi izdarīti ar Kopējo nostāju 2003/140/KĀDP (OV L 53, 28.2.2003., 62. lpp.).

Sīkāka informācija pieejama http://www.un.org/sc/committees/1267/delisting.shtml

3. Papildus 2. punktā minētajam ANO lēmumam Komisija pieņēma Regulu (ES) Nr. 450/2010 ([1]), ar kuru groza I pielikumu Padomes Regulai (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban* ([2]). Grozījums, kas veikts saskaņā ar 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 7.a panta 1. punktu Regulā (EK) Nr. 881/2002, pievieno sarakstam *Nayif Bin-Muhammad al-Qahtani* un *Qasim Yahaya Mahdi al-Rimi* minētās regulas I pielikumā ("I pielikums").

Tādējādi personām un vienībām, kas pievienotas sarakstam I pielikumā, piemēro šādus Regulā (EK) Nr. 881/2002 noteiktos pasākumus:

1) visu attiecīgajām personām un vienībām piederošo, to kontrolēto vai to rīcībā esošo naudas līdzekļu un ekonomisko resursu iesaldēšana un aizliegums (visiem) tieši vai netieši darīt tām pieejamus naudas līdzekļus un ekonomiskos resursus (2. pants un 2.a pants ([3]));

kā arī

2) aizliegts tieši vai netieši piešķirt, pārdot, piegādāt vai nodot jebkurai no minētajām personām un vienībām tehniskas konsultācijas, palīdzību vai apmācības, kas saistītas ar militārām darbībām (3. pants).

4. Regulas (EK) Nr. 881/2002 7.a pantā ([4]) paredzēta pārskatīšanas procedūra, ja sarakstā iekļautās personas un vienības ir iesniegušas apsvērumus par iekļaušanas sarakstā pamatojumu. Personas un vienības, kas iekļautas I pielikumā ar Regulu (ES) Nr. 450/2010, var pieprasīt Komisijai pamatot viņu iekļaušanu šajā sarakstā. Šis pieprasījums jānosūta uz šādu adresi:

European Commission
'Restrictive measures'
Rue de la Loi/Wetstraat 200
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

5. Attiecīgo personu un vienību uzmanība tiek pievērsta arī iespējai apstrīdēt Regulu (ES) Nr. 450/2010 Eiropas Savienības Vispārējā tiesā saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. panta 4. un 6. punktā.

6. Attiecīgo personu un vienību dati tiks apstrādāti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas (tagad – Savienības) iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti noteikumiem ([5]). Visi pieprasījumi, piemēram, sīkākas informācijas saņemšanai vai pieprasījumi saistībā ar Regulā (EK) Nr. 45/2001 noteikto tiesību īstenošanu (piemēram, piekļuve personas datiem vai to labošana), jānosūta Komisija uz 4. punktā norādīto adresi.

7. Regulas I pielikumā iekļauto personu un vienību uzmanība tiek vērsta uz iespēju iesniegt pieteikumu attiecīgo dalībvalstu kompetentajās iestādēs, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 881/2002 II pielikumā, lai saņemtu atļauju izmantot iesaldētos naudas līdzekļus un ekonomiskos resursus svarīgām vajadzībām vai īpašiem maksājumiem saskaņā ar minētās regulas 2.a pantu.

([1]) OV L 217, 26.5.2010., 8. lpp.
([2]) OV L 139, 29.5.2002., 9. lpp.
([3]) Regulas 2.a pants tajā iekļauts ar Padomes Regulu (EK) Nr. 561/2003 (OV L 82, 29.3.2003., 1. lpp.).
([4]) Regulas 7.a pants tajā iekļauts ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1286/2009 (OV L 346, 23.12.2009., 42. lpp.).
([5]) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

Pieteikuma publikācija saskaņā ar 6. panta 2. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību

(2010/C 135/11)

Šī publikācija dod tiesības izteikt iebildumus pret pieteikumu atbilstīgi Padomes Regulas (EK) Nr. 510/2006 ([1]) 7. pantam. Komisijai jāsaņem paziņojumi par iebildumiem sešu mēnešu laikā no šīs publikācijas dienas.

KOPSAVILKUMS

PADOMES REGULA (EK) Nr. 510/2006

"LIMONE DI SIRACUSA"

EK Nr. IT-PGI-0005-0502-11.10.2005

ACVN ( ) AĢIN (X)

Šis kopsavilkums nosaka galvenos produkta specifikācijas elementus informācijas nolūkā.

1. **Atbildīgais departaments dalībvalstī:**

Nosaukums: *Ministero delle Politiche Agricole e Forestali*
Adrese: *Via XX Settembre 20*
00187 Roma RM
ITALIA

Tālr. +39 0646455104
Fakss +39 0646655306
E-pasts: saco7@politicheagricole.gov.it

2. **Grupa:**

Nosaukums: *Consorzio del Limone di Siracusa*
Adrese: *c/o SOAT 30 — viale Teracati 39*
96100 Siracusa SR
ITALIA

Tālr. +39 093138234
Fakss +39 093138234
E-pasts: —
Sastāvs: Ražotāji/pārstrādātāji (X) citi ( )

3. **Produkta veids:**

1.6. grupa. Svaigi vai pārstrādāti augļi, dārzeņi un labība

4. **Specifikācija:**

(Regulas (EK) Nr. 510/2006 4. panta 2. punkta prasību kopsavilkums)

4.1. *Nosaukums:*

"Limone di Siracusa"

4.2. *Apraksts:*

Aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norādi "Limone di Siracusa" drīkst izmantot tikai attiecībā uz "Femminello" šķirnes un tās klonu citroniem, kas pieder pie sugas *Citrus limon (L.) Burm.* un ko audzē īpašos stādījumos 4.3. punktā noteiktajā Sirakūzu provinces teritorijā.

([1]) OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.

Parametri, kas raksturo augļus atkarībā no to ievākšanas laika, ir šādi.

Primofiore: ir citronu augļi, kurus novāc no 1. oktobra līdz 14. aprīlim un kuriem ir šādas īpašības:

mizas krāsa no gaišzaļas līdz citrondzeltenai;

forma eliptiska;

izmērs no vidēja līdz lielam;

augļa svars vismaz 100 g;

mīkstuma krāsa no gaišzaļas līdz citrondzeltenai;

sulas krāsa citrondzeltena;

filtrētas sulas minimālais iznākums > 34 % no masas;

mīkstuma gaismas laušanas koeficients Briksa grādos > 7;

skābums > 6 %.

Bianchetto jeb *Maiolino* (jeb "pavasara citrons"): ir citronu augļi, kurus novāc no 15. aprīļa līdz 30. jūnijam un kuriem ir šādas īpašības:

mizas krāsa gaišdzeltena;

forma eliptiska vai ovāla;

izmērs liels;

augļa svars vismaz 100 g;

mīkstuma krāsa dzeltena;

sulas krāsa citrondzeltena;

filtrētas sulas minimālais iznākums > 30 % no masas;

mīkstuma gaismas laušanas koeficients Briksa grādos > 6,5;

skābums > 5,5 %.

Verdello (jeb "vasaras citrons"): ir citronu augļi, kurus novāc no 1. jūlija līdz 30. septembrim un kuriem ir šādas īpašības:

mizas krāsa gaišzaļa;

forma eliptiski-sfēriska;

izmērs vidēji liels;

augļa svars vismaz 100 g;

mīkstums citrondzeltens;

sulas krāsa citrondzeltena;

filtrētas sulas minimālais iznākums > 25 % no masas;

mīkstuma gaismas laušanas koeficients Briksa grādos > 6;

skābums > 5,5 %.

Ar aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norādi "Limone di Siracusa" apzīmētos citronus piedāvājot tirgū, tiem jābūt svaigiem *Extra* un *pirmās* šķiras augļiem. Pēc augļu kalibrēšanas pieļaujams ar AĢIN pārdot 3., 4. un 5. lieluma citronus.

4.3. *Ģeogrāfiskais apgabals:*

Ar AĢIN "Limone di Siracusa" apzīmēto citronu audzēšanas apgabalā pilnībā vai daļēji ietilpst *Augusta, Melilli, Siracusa, Avola, Noto, Rosolini, Floridia, Solarino, Sortino* un *Priolo Gargallo* pašvaldības teritorija.

Šis audzēšanas apgabals stiepjas ne tālāk par 10 km no Jonijas jūras krasta un atrodas ne augstāk par 210 metriem virs jūras līmeņa, un ziemeļos to ierobežo ielejas uz dienvidiem no *Porcaria* straumes, bet dienvidos – ielejas uz dienvidiem no *Tellaro* upes.

4.4. *Izcelsmes apliecinājums:*

Jāpārrauga visi ražošanas procesa posmi, katrā no tiem reģistrējot ievestos un izvestos produktus. Šādā veidā un reģistrējot audzēšanai izmantotos zemes gabalus, ražotājus un iepakotājus attiecīgos sarakstos, kurus pārvalda kontroles iestāde, kā arī ziņojot kontroles iestādei par saražoto produktu daudzumiem, tiek garantēta produkta izsekojamība. Kontroles iestāde pārbauda visas attiecīgajos sarakstos ierakstītās gan fiziskās, gan juridiskās personas, kā noteikts produkta specifikācijā un attiecīgajā kontroles plānā.

4.5. *Ražošanas metode:*

Stādīšanas attālumiem, augļkoku vainaga veidošanai un apgriešanai jābūt tādai, lai augļu koki augtu un attīstītos vienmērīgi, to vainags būtu labi apgaismots un augļu dārzā būtu pietiekami laba gaisa cirkulācija. Maksimālais stādījumu blīvums ir 400 augļaugu stādu uz hektāra. Intensīvās augļkopības vajadzībām stādījumu pieļaujamais blīvums ir 850 stādu uz hektāra.

Potcelmiem izmanto hibrīdus "Arancio amaro", "Poncirus trifoliata", "Citrange Troyer", "Citrange Carrizo" un "Citrus macrophylla", kas izceļas ar augstu ģenētisko stabilitāti.

Augļus no koka novāc ar rokām.

No zara augļus atdala, ar ražas novākšanas šķērēm pārgriežot ziednesi. Ražu novāc tieši no koka ar tradicionāliem paņēmieniem – izraugoties augļus, kas ir tādā attīstības stadijā, kad tiem ir laba kvalitāte organoleptiskajā un estētiskajā ziņā.

Visā ražas gadā un no visiem ziedēšanas cikliem kopā no hektāra pieļaujams novākt ne vairāk par 29 t citronu.

4.6. *Saikne:*

"Limone di Siracusa" augļiem raksturīgs liels sulas iznākums, vidēji liels izmērs un ražas novākšanas laiks – tie novācami visu gadu. Šādas īpatnības citroni iegūst audzēšanas apgabala augsnes īpašību un klimatisko apstākļu, kā arī šķirnes īpašību ietekmē. "Limone di Siracusa" audzē Sicīlijas piekrastes joslā atsevišķos ierobežotos apvidos Sirakūzu provinces ūdensteču ielejās. Gada vidējās temperatūras, kas novērotas Sirakūzu piekrastes līdzenumā, liecina, ka klimats šajā vidē ir mērens no oktobra līdz martam, bet sauss no aprīļa līdz septembrim. Visā šajā apgabalā augsnes ir ļoti auglīgas, samērā dziļas un bagātas ar barības vielām un organiskajiem savienojumiem.

Citronu audzēšanā noteicošais faktors ir ūdens. "Limone di Siracusa" audzēšanas apgabalā ūdens rezerves nodrošina Ragūzas plakankalnes lielais pazemes ūdensbaseins, kas ir vissvarīgākā dabiskā ūdenskrātuve visā Sicīlijā, un virszemes ūdensteces. Ūdens pietiekamība apvienojumā ar gaisa mitrumu izšķiroši ietekmē "Limone di Siracusa" augļu kvalitāti: apstākļos, kad augiem nav jācieš no ūdens trūkuma, un vidēji mitrā gaisā augļi izaug sulīgāki, pēc formas viendabīgāki un ar plānāku mizu, un tie novācami 12 mēnešus gadā.

Sicīlija lepojas ar savu citrusu audzēšanas vēsturi un to seno tradīciju ievērošanu šajā augļkopības nozarē, kuras pārmantotas no paaudzes paaudzē un Sirakūzu augļudārzos turpinās vēl šodien, nodibinot īpašu "Limone di Siracusa" audzēšanas speciālistu sagatavošanas skolu.

4.7. *Pārbaudes struktūra:*

Pārbaudes struktūra atbilst visiem nosacījumiem, kas noteikti standartā EN 45011.

Nosaukums: *Det Norske Veritas Italia*
Adrese: *Viale A. De Gasperi 187*
95127 Catania CT
ITALIA

Tālr. +39 095370020
Fakss +39 095372871
E-pasts: —

4.8. *Marķējums:*

Augļus iepakojot, vismaz uz vienas iepakojuma puses ar labi salasāmiem un skaidriem burtiem, vai nu tieši iespiežot neizdzēšamu zīmogu, vai arī uz iepakojumā iekļautas vai stingri pie tā piestiprinātas etiķetes obligāti jānorāda citronu šķirne, izcelsme, kategorija, izmērs pēc kalibrēšanas, partijas numurs.

Ja augļus pārdod bez iepakojuma, visiem 100 % citronu obligāti jābūt ar uzlīmi.

Iepakojumam izmantojamie materiāli ir kartons, koks un plastmasa. Pieļaujams arī vairākkārt izmantojams plastmasas iepakojums, kas paredzēts otrreizējai pārstrādei. Atļauts izmantot tīkliņus un maisiņus, tīkliņiem jāpiestiprina plastmasas lente. Uz katra iesaiņojuma un katra iepakojuma jābūt "Limone di Siracusa" logotipam.

Logotipu veido horizontāls ovāls, kurā melnbaltos toņos attēlots Sirakūzu grieķu teātris, bet amfiteātra (*cavea*) labajā pusē atveidoti divi citroni. No tiem viens ir vesels, ar lapu un novietots otrajā plānā, bet otrs – pārgriezts un daļēji pārsedz pirmo citronu. Citronam ar lapu saglabājies arī ziednesis, un lapa ir zaļā krāsā, (tā iespiesta) četrkrāsu drukā. Lapa vērsta uz marķējuma vidu un daļēji sedz citronu, pie kura tā piestiprināta ar ziednesi.

Ovāla iekšpusē augšdaļā ir uzraksts "Limone di Siracusa".

Aizliegts pievienot apzīmējumus un norādes, kas atšķiras no tām, kuras nav skaidri paredzētas, tostarp īpašības vārdus "fine, superiore, selezionato, scelto" (izsmalcināts, augstākā labuma, izmeklēts, īpaši atlasīts) vai tamlīdzīgus apzīmējumus. Nav atļauts lietot slavinoša rakstura teicienus.

Pieteikuma publikācija saskaņā ar 6. panta 2. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību

(2010/C 135/12)

Šī publikācija dod tiesības izteikt iebildumus pret pieteikumu atbilstīgi Padomes Regulas (EK) Nr. 510/2006 ([1]) 7. pantam. Komisijai jāsaņem paziņojumi par iebildumiem sešu mēnešu laikā no šīs publikācijas dienas.

VIENOTS DOKUMENTS

PADOMES REGULA (EK) Nr. 510/2006

"ARANCIA DI RIBERA"

EK Nr. IT-PDO-0005-0669-07.01.2008

AĢIN ( ) ACVN (X)

1. **Nosaukums:**

"Arancia di Ribera"

2. **Dalībvalsts vai trešā valsts:**

Itālija

3. **Lauksaimniecības produkta vai pārtikas produkta apraksts:**

3.1. *Produkta veids:*

16. grupa. Svaigi vai pārstrādāti augļi, dārzeņi un labība

3.2. *Produkta apraksts, uz kuru attiecas nosaukums (1):*

Ar aizsargāto cilmes vietas nosaukumu "Arancia di Ribera" drīkst apzīmēt šādu šķirņu apelsīnus: "Brasiliano" un tās kloni "Brasiliano comune" un "Brasiliano risanato"; "Washington Navel", "Washington navel comune", "Washington Navel risanato", "Washington Navel 3033"; "Navelina" un tās kloni "Navelina comune", "Navelina risanata" un "Navelina ISA 315". Piedāvājot tirdzniecībā, ar ACVN "Arancia di Ribera" apzīmētajiem apelsīniem ir šādas raksturīgās īpašības: augļa (hesperīds) diametrs šķērsgriezumā vismaz 70 mm; augļa kalibrs pēc Eiropas klasifikācijas sistēmas – vismaz 6; pēc formas auglis ir tipiski sfērisks un elipsveida (olveida vai mazliet saspiests, vai eliptisks); mizas krāsa vienmērīgi oranža, ziemas beigās var kļūt iesarkana; mīkstums vienmērīgi oranžs, konsistence smalka un stingra, mīkstums bez sēklām; sula oranžā krāsā; sulas iznākums ne mazāks par 40 %; šķīstošo cietvielu saturs no 9 līdz 15 pēc Briksa skalas; skābums no 0,75 līdz 1,50; attiecība starp šķīstošajām cietvielām un titrējamajām organiskajām skābēm – vismaz 8. Ar ACVN "Arancia di Ribera" drīkst apzīmēt tikai tirdzniecībā pārdodamus *Extra* un I šķiras apelsīnus.

3.3. *Izejvielas (tikai pārstrādātiem produktiem):*

—

3.4. *Dzīvnieku barība (tikai dzīvnieku izcelsmes produktiem):*

—

3.5. *Īpaši ražošanas posmi, kas jāveic noteiktajā ģeogrāfiskajā apgabalā:*

Lai saglabātu ar "DOP" (ACVN) apzīmēto produktu kvalitāti un veselumu, visas iepakošanas darbības jāveic 4. punktā noteiktajā audzēšanas apgabalā, jo šo produktu ilgstoša pārvadāšana un tai sekojoša pārcilāšana varētu veicināt to bojāšanos infekcijas un slimību perēkļu attīstības dēļ.

([1]) OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.

Faktiski "Arancia di Ribera" nekad neapstrādā ar ķīmiskiem augu aizsardzības līdzekļiem ne pirms, ne pēc to novākšanas, ne arī tos iepakojot. Tādējādi tas, ka "Arancia di Ribera" ir brīvi no konservantiem, dara šos apelsīnus jutīgākus pārvadāšanas un pārcilāšanas laikā.

3.6. *Īpaši noteikumi griešanai, rīvēšanai, iepakošanai, u. c.:*

Ar "Arancia di Ribera DOP" apzīmētos apelsīnus tirdzniecībā piedāvā šādu veidu iepakojumos:

— koka, plastmasas vai kartona konteineros un/vai uz tādu pašu materiālu paplātēm, iepakojuma saturam nepārsniedzot 25 kg,

— tīklotos maisos ar iepakojuma saturu līdz 5 kg,

— gofrētās kastēs ar iepakojuma saturu līdz 40 kg.

Iesaiņojumi, maisi un kastes jāaizzīmogo tā, lai, nepārplēšot zīmogu, to saturu nevarētu izņemt.

3.7. *Īpaši noteikumi marķēšanai:*

Uz etiķetes skaidriem un salasāmiem drukātiem vienāda lieluma burtiem obligāti jānorāda šādi dati:

— ACVN "Arancia di Ribera" un logotips ar burtiem, kas lielāki par jebkuriem citiem uz etiķetes lietotajiem burtiem,

— apelsīnu šķirne – "Brasiliano", "Washington navel" un "Navelina",

— ražotāja un/vai iesaiņotāja vārds un uzvārds vai nosaukums, uzņēmuma nosaukums un adrese.

Attiecīgā šķira, ar kādu tos piedāvā tirdzniecībā – "Extra" un "I".

Turklāt nedrīkst pievienot nekādu apzīmējumu, kas nav skaidri paredzēts noteikumos. Tomēr ir atļauts lietot norādes, kurās izmantotas atsauces uz privātiem zīmoliem, ja vien tām nav slavinošs vai patērētāju maldinošs raksturs, tā lauksaimniecības uzņēmuma nosaukumu, kura zemes gabalos produkts izaudzēts, kā arī citas patiesībai atbilstošas un dokumentējamas atsauces, kas atļautas saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem. Produkta novākšanas nedēļa obligāti nav jānorāda.

"Arancia di Ribera DOP" logotips veidots šādi.

Norāde "Arancia di Ribera D.O.P. Denominazione Di Origine Protetta" ir *Textile* burtu garnitūrā; vārdus nosaukumā "Arancia di Ribera" raksta ar mazajiem burtiem, bet ar lielo sākuma burtu, izņemot prievārdu "di"; "DOP" norāda ar lielajiem burtiem, pēc katra burta liekot punktu, un vārdkopā "Denominazione di Origine Protetta" visi vārdi ir ar lielajiem burtiem. Virs norādes "Arancia di Ribera" atveidota augļa augšdaļas kontūra ar Ribēras apelsīnam tipiskajām iezīmēm un krāsām: liels izmērs, oranža miza un platas lapas. Norādes "D.O.P." kreisajā pusē stilizēti atveidota Sicīlijas ģeogrāfiskā karte. Uz iepakojumiem piestiprinātajām etiķetēm skaidriem un salasāmiem drukātiem burtiem obligāti jānorāda šāds logotips:

4. **Precīza ģeogrāfiskā apgabala definīcija:**

"Arancia di Ribera" audzēšanas apgabals stiepjas *Verdura, Magazzolo, Platani* un *Carboj* upes piekrastē un nogāzēs šo upju tuvumā, un tajā ietilpst *Agrigento* provinces apvidi, kas veido šādu pašvaldību teritoriju: *Bivona, Burgio, Calamonaci, Caltabellotta, Cattolica Eraclea, Cianciana, Lucca Sicula, Menfi, Montallegro, Ribera, Sciacca, Siculiana* un *Villafranca Sicula,* kā arī *Palermo* provinces *Chiusa Sclafani* pašvaldības teritoriju.

5. **Saikne ar ģeogrāfisko apgabalu:**

5.1. *Ģeogrāfiskā apgabala specifika:*

Riberas apelsīnu audzēšanas apgabals ir īsta "apelsīnu kultūras oāze", kas atrodas pilnīgi nomaļus no pārējām citrusu kultūru platībām reģionā. Apelsīnu birzis faktiski aug *Verdura, Magazzolo, Platani* un *Carboj* upes krastos un nokalnēs to tuvumā. Vietējās augsnes pēc to tipa pieder pie aluviālo sanesu augsnēm (*vertisuoli*) un augsnēm, kuru profila uzbūve veidota no A, Bw un C horizonta (*inceptsuoli*); tām ir liels agronomiskais potenciāls gan bagātīgā minerālu satura, gan arī struktūras ziņā.

Vasaras sezonas laikā lietus trūkuma dēļ to apelsīnu dārzu apūdeņošanu, kuri ietilpst "Arancia di Ribera" apelsīnu biržu kompleksā, nodrošina ar irigācijas sistēmu, kas izmanto ar *Castello, Arancio* un *Prizzi* aizsprostu uzkrātos *Magazzolo, Carboj* un *Verdura* upes ūdeņus.

Minētās upes pievada ūdeni lielā daudzumā, ūdenim ir laba kvalitāte, līdzsvarots sastāvs ar zemu elektrovadītspēju, jo tajā nav piesārņojošu elementu.

Jūras tuvums nosaka to, ka visu gadu šeit ir tādi temperatūras un higrometriskie apstākļi, kas labi atbilst apelsīnu ekoloģiski fizioloģiskajām prasībām, un visai reti sastopami tādi nelabvēlīgi laika apstākļi kā salnas un dienvidaustrumu vēji, kas nodara citrusaugu kultūrām lielu kaitējumu.

5.2. *Produkta specifika:*

"Arancia di Ribera" specifika izpaužas to sulīgumā un membrānas zemajā pretestībā pret košļāšanu, viegli atbrīvojot sulas pūslīšu un vakuolu saturu; sulīguma sajūta gandrīz vienmēr saistīta sajūtu, ka augļi mutē kūst.

Turklāt "Arancia di Ribera" raksturīga arī labi izteikta šķīstošo cietvielu un skābju attiecība, labs kraukšķīgums un ilga garšas saglabāšanās mutē, kas dara šos apelsīnus par īpaši ieteicamiem patērēšanai svaigus, paaugstināts "saldums" un rūgtuma trūkums. Citas īpašības, ar ko izceļas "Arancia di Ribera", ir to mizas un sulas koši oranžais krāsojums.

5.3. *Saikne starp ģeogrāfisko apgabalu un produkta kvalitāti vai īpašībām (ACVN) vai produkta īpašo kvalitāti, reputāciju vai citām īpašībām (AĢIN):*

"Arancia di Ribera" raksturīgās īpašības saistītas ar vēsturisko saikni starp tādiem dabas faktoriem kā klimats, augsne, ūdens, kā arī ar Ribēras lauksaimnieku profesionālajām spējām.

Augsnes ir bagātas ar augiem viegli uzņemamiem makroelementiem, tām raksturīga augsta katjonu apmaiņas spēja (> 20 mekv./100 g), kas ievērojami veicina augiem pieejamā apmaiņas kālija satura paaugstināšanu. Tas, ka kālijs pieejams augiem viegli uzņemamos savienojumos, veicina cukuru pārvietošanos no saknēm, lapām, zariem uz augļiem un apvienojumā ar Vidusjūras apgabala tipiskajiem klimata apstākļiem izšķiroši ietekmē Ribēras apelsīnu cukura satura palielināšanos un labo garšas īpašību veidošanos.

Šo apgabalu augsnēm, kas veidotas no aluviālajiem nogulumiem, raksturīga līdzsvarota struktūra, kura saistīta ar augsto māla saturu, kam piejaukušās smiltis un nereti arī oļi, tādējādi nodrošinot brīvu gaisa un ūdens cirkulāciju, kā arī bioloģisko procesu norisi, paverot ceļu derīgas mikrofloras attīstībai, kas, savukārt, veicina organisko savienojumu sintēzi, atvieglo barības vielu un ūdens uzņemšanu un vairo augļa sulīgumu. *Magazzolo, Carboj* un *Verdura* upes ūdens, kam ir ļoti laba kvalitāte un kas pieplūst pietiekamā daudzumā, kā arī piesārņotāju trūkums augsnē ļauj nodrošināt pilnīgu apūdeņošanu, kas ideāli piemērota šā produkta organoleptiskās kvalitātes celšanai. Šādi augsnes un klimatiskie apstākļi piešķir produktam tā koši oranžo krāsu un jo īpaši tā sulīgumu, kas dara šos apelsīnus par piemērotiem arī pārstrādei sulā.

Ar nosaukumu "Arancia di Ribera" valsts tirgos šie apelsīni pazīstami kopš 1950. gada. Daudz populārāki tie kļuva pēc 1966. gadā sarīkotā gadatirgus (*Fiera Mercato*), kas kopš 1985. gada pārtapis par "Ribēras apelsīnu svētkiem" ("Sagra dell'Arancia di Ribera"). Vēsturiski dokumenti liecina, ka *Verdura* upes ielejā lielisku apelsīnu kultūras audzētas jau no 19. gadsimta sākuma; tajos aprakstīta resursiem bagāta teritorija ar ļoti labu saldūdeni un produktiem, ko veda uz Palermo un eksportēja uz Ameriku.

Šīs produkcijas galvenais ražotājs vienmēr bijis lauksaimnieks, kas vislabākajā veidā pratis izmantot apelsīnu šķirņu pilnīgo aklimatizēšanos teritorijā un ieviest vienkāršus un efektīvus jauninājumus, kas nodrošinājuši Ribēras apelsīnu kultūras pielāgošanos laika garam un jaunajām agrotehniskajām prasībām, nenonākot pretrunā ar tradīcijām un vietējo kultūru. Šajā saistībā plaši ieviesušies jauninājumi, kas laika gaitā ļāvuši taupīgāk izmantot resursus, piemēram, zemspiediena cauruļvadu apūdeņošanas sistēma, kas ietaupa ūdeni, un pneimatisko šķēru izmantošana apelsīnkoku apgriešanā. Ribēras lauksaimnieciskā teritorija zemnieku profesionālās meistarības ziņā, audzētāju izstrādātās progresīvās agrotehnikas un joprojām ievērojamus panākumus gūstošās produkcijas kvalitātes ziņā daudzus gadu desmitus bijusi atskaites punkts kā lauksaimnieciskās ražošanas avangards visa reģiona, bet atsevišķos gadījumos arī valsts mērogā.

Atsauce uz specifikācijas publikāciju:

Ražošanas specifikācijas konsolidētā versija ir pieejama

— šādā tīmekļa vietnē: http://www.politicheagricole.it/DocumentiPubblicazioni/Search_Documenti_Elenco.htm? txtTipoDocumento=Disciplinare%20in%20esame%20UE&txtDocArgomento=Prodotti%20di%20Qualit%E0>Prodotti%20Dop,%20Igp%20e%20Stg

vai

— tieši atverot ministrijas tīmekļa vietnes mājas lapu (http://www.politicheagricole.it) un tad uzklikšķinot uz "Prodotti di Qualità" (ekrāna kreisajā pusē) un, visbeidzot, uz "Disciplinari di Produzione all'esame dell'UE [regolamento (CE) n. 510/2006]".

2010/C 135/11 Pieteikuma publikācija saskaņā ar 6. panta 2. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību 25

2010/C 135/12 Pieteikuma publikācija saskaņā ar 6. panta 2. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību 29

LV

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – *Publiskā iepirkuma līgumu konkursi*, CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – *Konkursi*	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

***EUR-Lex* (http://eur-lex.europa.eu) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.**

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: http://europa.eu

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV